

ΠΕΡΙΟΔ. ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ 22ον

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδός Σωκράτους 2

Διευθυντής· Ἐκδότης

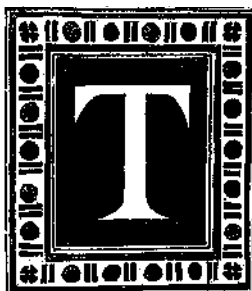
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερ. Ἀπλή Ἐκδόσις Δρ.	12
» Πολυτελής »	16
Ἐξωτερ. Ἀπλή »	Φρ. 15.
» Πολυτελής »	20

ΑΙ ΠΡΟΡΗΞΕΙΣ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ”

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1912

ΗΝ 1ην Ἰανουαρίου τοῦ 1911 ἐδημοσιεύσαμεν τὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πιθανώτερον συμβησόμενα καὶ ἐπετύχομεν σχεδὸν εἰς ὅλα, ἦτοι εἶπομεν :

— Ἡ ἀτολμία καὶ ὁ φόβος τοῦ λήξαντος ἔτους 1910 θὰ μετατρα-

πῆ κατὰ τὸ ἐνεστὸς 1911 εἰς τόλμην καὶ γενναϊότητα καὶ αἱ ὑποτονθορίζουσαι ἀντιζη- λίαι θὰ ἐκσπάσῃαι πρὸς ὠφέλειαν τινῶν καὶ βλάβην τῶν ἄλλων.

— Ὁ χάρτης τῆς Εὐρώπης, Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς θὰ μεταβληθῆ.

Καὶ ὄντως, ἡ τόλμη καὶ γενναϊότης Γερμανίας, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Ρωσσίας κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπῆρξεν ἀπροσδόκητος, ἡ Γερμανία ἐν Ἀγαδίρ, ἡ Γαλλία ἐν Μαρόκω, ἡ Ἰταλία ἐν Τριπολίτιδι καὶ ἡ Ρωσσία ἐν Περσίᾳ, ὁ δὲ χάρτης οὕτω τῆς Εὐρώπης διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ὀρίων τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἀσίας διὰ τῆς καταλήψεως τῆς Περσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς διὰ τῆς προσαρτήσεως τῆς Τριπολίτιδος καὶ τῆς Κυρηναϊκῆς οὐσιωδῶς μεταβάλλεται. Οὐδεὶς ἄλλος εἶχε προνοήσει τοιαῦτα γεγονότα.

— Ἡ Ρωσσία θὰ καρπωθῆ ὠφελείας ἐκ τῆς

ἐγγύς Ἀνατολῆς καὶ τοῦτο θὰ ἐπιφέρῃ ἀγγλο-ἰαπωνικὴν συμφωνίαν.

Πλήρης ἐπιτυχία, καθόσον ἀμφότερα ἐπετύχθησαν.

— Τὸ ἀεροπλάνον τελειοποιηθήσεται ὑπὸ νέου ἐφευρέτου καὶ ἀσφαλῶς ἡ ἀεροπλοία κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ ἐγκαινιάσῃ τὰ μεταξὺ πόλεων καὶ κρατῶν ἐναέρια ταξείδια.

Ἐπιτυχία καὶ ἐδῶ.

— Ἐν ναυάγιον ὑπερωκεανείου μὲ ἀπώλειαν ἀνδρῶν θὰ συγκινήσῃ τὸν κόσμον.

— Ἡ Ἑλλάς ἱκανοποιηθήσεται ἐφέτος πολλαχῶς, ἀλλὰ θὰ δοκιμάσῃ ἀρκετὰς σοβαρὰς συγκινήσεις.

Πληρεστάτη καὶ ἡ πρόρρησις αὕτη.

Ἦδη διὰ τὸ ἔτος 1912 ἀσφαλῶς προλέγομεν τὰ ἑξῆς :

— Ἡ Ἀγγλία ἐνεργητικῶς ἐφέτος θὰ ἐπεμβῆ εἰς τὴν λύσιν πολλῶν ζητημάτων καὶ ἡ γνώμη αὐτῆς θὰ βεβήρη πρωτίστως. Ἡ ἐπάνοδος τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας θὰ γίνῃ ἀφετηρία ἐρίδων καὶ τὰ ἀγγλικά ἔπλα θὰ δοκιμασθοῦν πεισματωδῶς εἰς νέον τινὰ πόλεμον, ὅτε αἱ ὑποτονθορίζουσαι καὶ ἐξηγερμέναι ἐσωτερικαὶ ἐρίδες θὰ σιγήσουν, ὡς καὶ τῆς ἐπανάστασις ἐν τινὶ ἀποικίᾳ αὐτῆς.

Η „ΦΥΣΙΣ”.

Ἐῤῥεται τοῖς ἑαυτῆς συνδρομηταῖς αἰσιον καὶ εὐτυχῆς τὸ νέον ἔτος.

— Ἡ Γερμανία θὰ προσπαθήσῃ προκαλοῦ-

μένη συχνάκις ν' ἀποφύγη σύρραξιν και ἐφέτος. Θὰ ἐκτεθῆ ἡμῶς ὑποχωροῦσα εἰς ζήτημα γειτονικόν. Σπουδαία τις ἐσωτερικὴ ἐρις θὰ ἐπιφέρῃ μεταβολὰς και στάσιν περιορισθησομένην με ἀρκετὰς θυσίας.

— Ἡ Ἰταλία θὰ ὠφελήθῃ μεγάλως ἐδαφικῶς, οἰκονομικῶς, στρατιωτικῶς και διπλωματικῶς. Θὰ γίνῃ δὲ ἀφορμὴ νὰ λυθοῦν πολλὰ ζητήματα τῆς Εὐρώπης, Ἀσίας και Ἀφρικής.

— Ἡ Ρωσσία διὰ τῆς φιλικῆς αὐτῆς συνδρομῆς πρὸς τὰ διάφορα Κράτη θὰ ἐνισχύσῃ μεγάλως τὴν ἐπιρροὴν τῆς. Ἡ ἐνεργὸς δὲ αὐτῆς συμμετοχὴ εἰς τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα και ἡ κινητοποίηση τῶν στρατῶν τῆς θ' ἀναγκάσῃ γειτονικὸν Κράτος νὰ παραδεχθῆ τὰ αἰτήματά τῆς.

Ἡ Αὐστρία θὰ γίνῃ ἀφορμὴ Εὐρωπαϊκῶν ἐκπλήξεων, αἵτινες θὰ συντελέσωσιν εἰς ζήμιαν τῆς.

— Τὰ Βαλκανικὰ Κράτη θὰ στενοχωρηθοῦν ἀνευ ὠφελείας.

— Ἡ Τουρκία θὰ ὑπεκφύγη τοὺς κινδύνους, ἀλλὰ θὰ ὑποστῇ ζημίας και θὰ ὑποκύβῃ εἰς τὰς θελήσεις τῶν Δυνάμεων.

— Ἡ Ἑλλὰς θὰ δοκιμάσῃ παλιν συγκινή-

σεις, θὰ στενοχωρηθῆ και θὰ ἀπειληθῆ, θὰ ὑποστῇ ἀλλαγὴν Κυβερνήσεως, θὰ ἔλθῃ εἰς σύγκρουσιν μεθ' ὁμόρου ἐπικρατείας και θὰ ὠφελήθῃ σημαντικῶς. Οἱ Ἐθνικοὶ τῆς πῦθοι ἱκανοποιηθῶσονται.

— Ἡ εἰρήνη ἐν γένει τοῦ κόσμου σοβαρῶς διασαλευθῆσεται και τὸ ἔτος τοῦτο ἔσεται ἐκτάκτως πολεμικόν, ἀλλὰ και σπουδαίως διαρρυθμιστικόν. Πολλὰ ζητήματα κανονισθῶσονται χάριν τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου και ἐν Μακεδονίᾳ θὰ ἐπέλθουν μεταβολαί.

— Θάνατοι και δυστυχήματα θὰ συμβαῖν ἀρκετὰ καθ' ὅλην τὴν ὑφήλιον, ὅπως καθ' ἔτος συνήθως συμβαίνουν. Οὐχ ἦττον δύο θὰ κινήσουν τὸ ἐνδιαφέρον και τὴν συμπάθειαν, ἡ ἐκδίωξις ἡγεμόνος ἐκ τοῦ βασιλείου του και ὁ θάνατος ἐπισήμου προσώπου ἐξ ἀεροπλάνου.

— Ἐφέτος θὰ τελειοποιηθοῦν ἀρκεταὶ σπουδαίαι ἐφευρέσεις μεταξὺ τῶν ὁποίων δύο θὰ ἐκπλήξουν, μία ἱατρικὴ και ἑτέρα πολεμικὴ.

— Αἱ ἐσοδεταὶ Ρωσσίας, Ρωμουνίας, Βουλγαρίας και Αἰγύπτου ἐκτάκτως πλουσιοπάροχοι.

— Ὑπὸ ἐποψιν ἐν γένει προόδου και φιλανθρωπίας αἱ γενησόμεναι μεταβολαὶ θὰ ὠφελήσουν πολὺ τὴν ἀνθρωπότητα.

Η ΣΕΠΤΗ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ ΕΟΡΤΗ

Ἡ παρούσα τῶν Θεοφανείων ἐορτὴ παρίστη τὸν Ἰησοῦν βαπτισζόμενον, και ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Υἱὸν ἀγαπητὸν ἀνωθεν μαρτυρούμενον. Μέγα τὸ μυστήριον και παράδοξον τὸ τελούμενον. Ὡς ἀνθρώπος ἐν ποταμῷ ἐμφανίζεται, και Υἱὸς Θεοῦ οὐρανὸθεν κηρύσσεται. «Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα». Ἡ πατρικὴ αὐτῆ μαρτυρία, δημοσίᾳ γενομένη και ὑπὸ τῶν μετὰ ταῦτα γεγονότων ἀληθῆς ἀποδειχθεῖσα ἴσκει νὰ πείσῃ τοὺς βροτούς, ὅτι ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς και πανδήμως πατρώθεν ἀνακηρυχθεὶς Υἱὸς ἀγαπητός, εἶνε ὄντως τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπὸ τῶν προφητῶν προκηρυχθεὶς Μεσσίας, και ὑπὸ τῶν ἐθνῶν προσδοκῆθεὶς Λυτρωτής, ὅστις ἤδη, πληρωθέντος τοῦ χρόνου, ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἵν' ἀνορθώσῃ και ἀναπλάσῃ τὸν πεπτωκότα και ταλαίπωρον ἀνθρώπον.

Ἄλλ' ὁ σαρκιφόρος Θεός, ἵνα πείσῃ πάντας, ὅτι θεὸθεν κατέβη και θεῖον διαχέει φῶς ἐξεδήλωσε τὰς θείας αὐτοῦ ιδιότητας και ἐνεργείας, διδάσκων ῥήματα ζωῆς αἰωνίου, ἅτινα «οὐδέποτε ἐλάλησεν ἀνθρώπος» οὔτε πρὸ αὐτοῦ οὔτε μετ' αὐτόν, και ἐπιτελῶν ἔργα τοιαῦτα «ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν».

Ὅθεν και ἔλεγε δικαίως. «Τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὄνοματι τοῦ Πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ... Κἀν ἐμοὶ μὴ πιστεύετε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε, ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ Πατήρ, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ». Δεικνύων δὲ βίον ἀγιότητος και ἀναμαρτησίας, ὑπερβαίνουσας πᾶσαν ἀνθρωπίνην ἀρετὴν και τελειότητα, ἔλεγε παρρησία ἐνώπιον και αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν του. «Γίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας;». Τὴν ὑπερθαύμαστον αὐτοῦ ζῶν διήνευσεν ἐν εὐποιᾷ και φιλανθρώποις πράξεσι. «Διῆλθεν εὐεργετῶν και ἰώμενος πάντας τοὺς καταδουραστομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεός ἦν μετ' αὐτοῦ». Ἴνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔργων και τῆς πλάνης τοῦ πονηροῦ, ἐδώρησατο ἡμῖν κώδικα ἀληθείας αἰωνίου, τὸ σεπτὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον, περὶ οὗ εἶπεν ἐν πνεύματι προφητικῷ, ὅτι «κηρυχθήσεται ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι». Διὰ τοῦ οὐρανοῦ δὲ τούτου κηρύγματος ἐπετεύχθη ἡ παλινὸρθωσις και σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ὁ τρόπος και τὰ ὄργανα τῆς ἀνορθώσεως.

Ὁ τρόπος δὲ ἐν πρὸς τοῦτο μετεχειρίσθη ὁ οὐράνιος ἀναμορφωτής εἶνε τῇ ἀληθείᾳ παρὰ-

δόξης και καινοφανῆς. Τὸ μέγα τοῦτο και γιγάντειον ἔργον, τὴν τοῦ κόσμου δηλονότι ἐπιστροφήν ἀπὸ τῶν ματαίων εἰδώλων ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν, ἐπετέλεσεν ὁ σήμερον ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς οὐχὶ διὰ μέσων βιαίων και τυραννικῶν, οὐχὶ διὰ συγκροτήσεως στρατῶν πολυαριθμῶν και μηχανῶν μυριονέκρων, ἀλλ' ὅλως ἀντιθέτων.

Τοῦτο κατώρθωσε και εἰς ἑαυτὸν τὴν οἰκουμένην ἐπεσπάσατο, λέγει ὁ τοῦ χριστιανισμοῦ ἐξοχος ἀπολογητής και διδάσκαλος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, δι' ἀνθρώπων ἀγράμμάτων, ἰδιωτῶν, ἀγλώττων, ἀσήμων, πενήτων, οὐ πατρίδας ἐχόντων, οὐ περιουσίας χρημάτων, οὐ σώματος δύναμιν, οὐ δόξης περιφάνειαν, οὐ προγόνων λαμπρότητα, οὐ λόγων ἰσχύν, οὐ ῥητορείας δεινότητα, οὐ τὴν ἀπὸ γνώσεως προστασίαν, ἀλλὰ ἀλιέων σκηνοποιῶν, ἑτερογλώσσων». Διὰ τοιούτων πτωχῶν και ἀσχημάντων ἀνδρῶν ἀπεισαι ἠδυνήθη τοσαῦτα φύλα ἀνθρώπων οὐ περὶ τῶν παρόντων μόνον, ἀλλὰ και περὶ τῶν μελλόντων φιλοσοφεῖν, και νόμους πατρώους ἀνασπᾶσαι, και παλαιὰ ἤθη, τοσοῦτω βίωθέντι χρόνῳ ἐκ βίζων ἀνελεῖν, και ἕτερα ἀντιφουτεῦσαι, και τῶν εὐκόλων ἀπαγαγόντά εἰς τὰ δύσκολα ἐμβαλεῖν τὰ αὐτοῦ, και ταῦτα ποιῆσαι πολεμουμένον παρὰ πάντων, και σταυρὸν ὑπομεμενηκέναι χλευαζόμενον και θάνατον ἐπονείδιστον». (Χρυσόστ.).

Εὐλόγως λοιπὸν και πεποιθότως ἐβόα ὁ ἀκαταπόνητος τοῦ Εὐαγγελίου κήρυξ. «Τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς κατασχῆναι και τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα κατασχῆναι τὰ ἰσχυρὰ και τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου και τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, και τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργῆσιν». Καὶ κατήργησεν ὄντως θεσμοὺς παναρχαίους και ἔθιμα ἐρριζωμένα και ἰσχὺν νόμου κεκτημένα· ἀνέτρεψε θρόνους κραταιοὺς και καθεῖλε δυνάστας ἰσχυροὺς· κατέλυσε μοναρχίας πανισχυροὺς και κατέρριψε θρησκείας τῷ χρόνῳ μονιμοποιηθείσας, και ἐκ προγόνων και πάππων κληροδοτηθείσας. Διὰ διδασκαλίας συντόμου και εὐλήπτου κατήσχυε τοὺς σοφοὺς και φιλοσόφους, τὰ τούτων ἀπύλωτα ἀπορράφεις στόμακτα.

Ἡ τοῦ Σωτῆρος θρησκεία.

Διὰ τῶν ἀσθενῶν λοιπὸν τούτων και ἐξουθενημένων ἀλιέων, ἡ παντεγνήμων τοῦ Θεοῦ σοφία και δύναμις, ὁ Χριστός, ἵδρυσεν τὴν ἐκ του θεότευκτον Ἐκκλησίαν, και τοσοῦτω ἰσχυρὰν και ἀκαταγώνιστον αὐτὴν κατέστησεν, ὥστε διαμένει αὐτὴ και ὑφίσταται σταθερὰ και ἀνώλεθρος ἐπὶ τοσοῦτους ἤδη αἰῶνας, δεινῶς πανταχόθεν πολεμηθεῖσα, και ἀπαύστως μέχρι σήμερον πολεμουμένη ὑπὸ τῶν ποικίλων

τῆς πλάνης συστημάτων. Οὐχ ἦττον αὐτὴ, κατασκευάσασα οὐσα θεῖον και ἐπὶ ἀκραδάντων ἐρειδομένη βάτεων, διατελεῖ ἀπερίτρεπτος και ἀκατάβλητος.

Ὅθεν πάνυ εὐλόγως και ὁ προρρηθεὶς ἐξοχος διδάσκαλος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, τοὺς πολυγρονίους ἐκείνους και δεινούς κατὰ τῆς θρησκείας πολέμους ἀναλογιζόμενος, τοὺς ὑπὸ τῶν τυράννων και αἰρεσιαρχῶν ἐπενεχθέντας, και ταύτην ἀφηνίασαι μὴ δυνθέντας, ἐν πεποιθήσει ἐβόα χριστιανικῇ και μετὰ παρρησίας ἐκήρυττεν. Αὐτὴ «πολεμουμένη, νικᾷ· ἐπιβουλεωμένη, περιγίνεται· ὑβριζομένη, λαμπροτέρη καθίσταται· δέχεται τραύματα και οὐ κατὰπίπτει ὑπὸ τῶν ἐλκῶν· κλυδωνίζεται, ἀλλ' οὐ καταποντίζεται· χειμάζεται, ἀλλὰ ναυάγιον οὐχ ὑπομένει· παλαίει, ἀλλ' οὐχ ἡττᾶται· πυκτεύει ἀλλ' οὐ νικᾶται». Τοιαύτη τῷ ὄντι ἀπεδείχθη καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας ἡ τοῦ Σωτῆρος θρησκεία, ἀήττητος και ἀκαταγώνιστος. «Τεθεμελιώται γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν· κατὰ τὴν πρόρρησιν τοῦ ἀθανάτου αὐτῆς δομητόρος.

Τὰ ἐκ τῆς θρησκείας πηγάζοντα ἀγαθὰ.

Δυσσεξιθμητα τῇ ἀληθείᾳ και παμμέγιστα εἶνε τὰ ἐκ τῆς θρησκείας τοῦ Σωτῆρος προκύψοντα τῷ κόσμῳ εὐεργετήματα και ποικίλα ἀγαθὰ. Ἐκ ταύτης και διὰ ταύτης ὡς ἀπὸ πηγῆς πολυχεύματος ἀπέρρευσαν ἐν τῷ κόσμῳ αἱ ἐκπολιτίσασαι και ἐξευγενίσασαι τὴν ἀνθρωπότητα ἀρεταί. Ἡ πρὸς τοὺς δεινοπαθούντας δηλονότι και πάσχοντας φιλανθρωπία, ἡ πρὸς τοὺς δυστυχούντας και πένητας ἐλεημοσύνη, ἡ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ἀγάπη, ἡ ἐπιείκεια και ἀνεξίτηρησκεία, ἡ πραότης και ἡ μετριοφροσύνη, ἡ ἰσότης και ἀδελφωσύνη, ἡ αὐταπάρνησις και ἡ ζέουσα πρὸς τὸν Θεὸν πίστις, ἡ ἀνυπόκριτος εὐσέβεια και ἡ ἐν πνεύματι και ἀληθείᾳ λατρεία, και αἱ παραπλήσια ταύταις ἀρεταὶ και ἀγαθοεργίαι, αἱ τὰς χριστιανικὰς κοινωνίας μεταρρυθμίσασαι και ἐξωραίσασαι.

Διὰ τῆς φιλανθρώπου ταύτης θρησκείας, ἦν ὁ Θεὸς ἀνθρώπος ἐν τῷ κόσμῳ συνέστησε, κατηργήθη ἡ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐξευτελιζούσα ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ δουλείᾳ, και εἰς δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα τοὺς ἀνθρώπους διαίρουσα. Αὐτὴ μόνη, κηρύξασα μεγαλοφώνως: «Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἑλλήνι· οὐκ ἐν δούλῳ οὐδὲ ἐλεύθερῳ· οὐκ ἐν ἄρσεν και θήλυ,» τὸ μεσσοίχιον τοῦ φραγμοῦ διέρρηξε, τὰ μετὰξὺ δούλων και δεσποτῶν, εἰλώτων και εὐπατριδῶν πρὸ αἰώνων διατηρούμενα ἀδιάλλακτα μίσση διέλυσεν και ἠράνισε, τὸ περιφρονούμενον θῆλυ γένος ἐτίμησεν και εἰς ἐμπρόπουσαν θέσιν ἀνήγαγε· και ἵνα εἶπω ἐν βραχυλογίᾳ ἠύωσεν και ἠδελφοποίησεν πάντας.

«Η ΦΥΣΙΣ» παρέχουσα κατά το έτος τουτο άφθονα τὰ δώρα της εις τούτους εκθύμους θαμώνας της.

Αυτή και μόνη, διασαλπίζουσα τὸ σωτήριο κήρυγμα, τὰ συμπαθή τούτέστι τοῦ Θεανθρώπου ῥήματα. «Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε», ἐμάλαξε και συνεκίνησε τὰς καρδίας τῶν ἰσχυρῶν, εἰς οἶκτον ἐκίνησε τοὺς ἀσυμπαθεῖς και ἀνελεήμονας, και ἐντεῦθεν φιλόανθρωπα ἰδρύθησαν μέγαλα και ὑψηροφῆ ἡγέρθησαν νοσοκομεῖα· ἐντεῦθεν ἐπήγασαν τὰ τῆ ἀρχαιότητι ἀγνωστα ἰδρύματα, Βρεφοκομεῖα, Ὀρφανοτροφεῖα, Πτωχοκομεῖα και πλείστα ἕτερα εὐσπλαγγνίας ἐνδικοιτήματα, ἐν οἷς ἡ πάσχουσα και κατατροχομένη ἀνθρωπότης εὐρίσκει περίθαλψιν και παρηγορίαν. Τοσαῦτα παρέσχε τῷ κόσμῳ δωρήματα ἡ φιλόανθρωπος τοῦ Ἰησοῦ θρησκεία. Ὁ δὲ ἀρχηγός αὐτῆς και θεμελιωτής Ἰησοῦς ὁποῖός τις τυγχάνει και ἀνθρωπίνως ἐξεταζόμενος;

Ἵπερέβη ἐν πᾶσι τοὺς πάντας.

Ὁ οὐρανόπεμπτος οὗτος τῆς ἀνθρωπότητος Σωτῆρ και διδάσκαλος ἐδείχθη και τὸν βίον ἀπαράμιλλος και ἀνεφίκτου τελειότητος πρό-

τυπον. Διὰ τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ και ὑπερόχων διδαγμάτων ἐπλούτισε και ἐξέτεινε θαυμασίως τὸν κύκλον τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων και ἰδεῶν. «Ἐξετάσωμεν αὐτόν, γράφει ἐν τῷ περὶ θρησκείας συγγράμματί του διάσημος τῆς Ἀγγλίας φιλόσοφος, ὁ Θεόδωρος Πάρκερ, ὡς ἐξετάζομεν τοὺς ἄλλους σοφοὺς και διδασκάλους· αὐτοὶ λαλοῦσιν ὡς ἄνθρωποι, εὐρίσκουσι μαθητάς, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ τελευταῖον ὑπερτεροῦσιν ἢ ἐγκαταλείπουσιν αὐτούς. Ἴδου ἡ τύχη τοῦ ἰδρυτοῦ σχολῆς φιλοσοφικῆς ἢ αἰρέσεως θρησκευτικῆς!». Εἰς τὸν Ἰησοῦν ὅμως δὲν συνέβη τοιοῦτό τι. «Ὁ Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Χριστός, (προστίθουσιν ὁ αὐτῆς φιλόσοφος), διδάσκει ἠθικὴν θείαν και τὴν ἐν πνεύματι και ἀληθείᾳ θρησκείαν... Κηρύττει διδασκαλίαν καινήν, ὡραίαν ὡς τὸ φῶς, ὑψηλὴν ὡς ὁ οὐρανός, και ἀληθινὴν ὡς ὁ Θεός· φιλοσόφους ποιητάς, προφήτας και ραβδί, ὑπερέβη ἐν πᾶσι τοὺς πάντας... Λοιπὸν ὁ Θεός ἦν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰησοῦ. Ἀναμφιδύτως τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τὸ παντοδύναμον και παντοκράτορ, ἐνέπνεε τοὺς λόγους και ἐπέφερετο

ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ· και ὁποῖοι κεχαριτωμένοι λόγοι ἐλέγχου, παραμυθίας, συμβουλῆς, προτροπῆς, ἐπαγγελιῶν και ἐλπίδων ἀπέρρεον κρουνηδὸν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ και ἐδρόσιζον τὰς ψυχάς, ὡς ἡ πρωινὴ δρόσος δροσίζει τὰ ἔνθη και τὰ χόρτα! Οἷα διδασκαλία ἀπαράμιλλος ἐν τῷ πνεύματι αὐτῆς! οἷα σοφία, ἀποπνεύουσα ζωὴν και δύναμιν ἀκατάβλητον! οἷα θεϊότης και οἷον μεγαλεῖον και ὕψος ἀπόρρητον εἰς τὰς προσευχάς, εἰς τὰς πράξεις και εἰς τὴν συμπάθειαν τοῦ Χριστοῦ!».

Τοιοῦτος ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς, φιλόχριστοι ἀναγνώσται, ἀσύγκριτος και πάντων ἀναμφισβητήτως ὑπέρτερος. Εἶθε πάντες οἱ

ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ σεμνυνόμενοι, τῶν θείων αὐτοῦ ῥημάτων, τῶν ζῶν και δύνανται ἀποπνεόντων, ἐνωτισθέντες, νὰ καταστῶμεν λάτρεις αὐτοῦ ἀληθεῖς και προσκυνηταὶ ἀντάξιοι τῆς Ἐκείνου ἀπείρου μεγαλειότητος και ὑπεροχῆς. Ἄλλ' ἀρά γε κατορθωτὸν ταῦτο; ἂν μὴ ἀδύνατον, δυσχερέστατον πάντως. «Θεὸν και ὁ προρρηθεῖς σοφός, τὴν ἀνθρωπίνην μηδαμινότητα πρὸς τὸ ἀνεφίκτον ὕψος τοῦ Θεανθρώπου ἀναμετρῶν, ἐπιλέγει δικαίως· «Ὡ πόσον οἱ ἄνθρωποι ἐτι ἐσμὲν ομικροὶ και εὐτελεῖς ἐνώπιον τοῦ θείου ὕψους τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ!» (Θεανδρ. Πρόσωπ. σελ. 145).

Χ Κ. ΜΑΚΡΗΣ
Δρ. Θ. και Ἱατρικῆς

Η ΑΡΚΤΟΣ

ΙΣ τὰ θερμὰ μέρη τῆς Ἀσίας διατῆται ἄρκτος τις μικροτέρα και μᾶλλον εὐστροφος τῶν προαναφερθεισῶν, ἥτις διακρίνεται ἀμέσως τῶν ἄλλων ἐκ κηλίδος κτρινωπῆς, ἐν σχήματι πετάλου, ἣν φέρει ἐπὶ τοῦ στῆθους.

Τὴν ἄρκτον ταύτην

δεξιά τῶν ἄλλων ἄρκτων ἀναρριχᾶται ἐπὶ τῶν δένδρων, ὅπου ἐπὶ πολὺ διαμένει. Λέγεται δέ, ὅτι ἐν τῇ γεννετεῖρα αὐτῆς χώρα ἐξημεροῦται συνήθως και δείκνυται, οὕτως εἰπεῖν, πρῶτος και ἡμερος, οἱ δὲ κάτοικοι τὴν ἀφίνουσι νὰ τέρπεται μὲ τὰ βρέφη και νὰ διαμένῃ ἐλευθέρως ἐν ταῖς οἰκίαις, ταῖς αὐλαῖς και τοῖς κήποις.

Ἐτερον εἶδος ἄρκτου τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν και τῆς νήσου Κεϋλάνης, εἰς ἣν ἔδωκαν τὸ ὄνομα χειλιακῆ ἄρκτος εἶνε ἡ τῆς παρατιθεμένης ὀπισθεν εἰκόνας, ἥτις φέρει τὸ ρβγγχος μακρὸν, καταλήγον εἰς προβοσκίδα ὡς και μακροὺς ὀνυχας. Ἡ προβοσκίς αὐτῆς ἀποτελεῖται ἐκ τῶν λεπτῶν αὐτῆς χειλέων, ἅτινα κρέμανται ἔμπροσθεν τοῦ στόματος· ἡ δὲ γλῶσσα αὐτῆς ἐπίσης μακρὰ, ὀμαλὴ και λεπτή ὁμοιάζει πρὸς τὴν τῆς καμηλοπαρδάλεως και τὴν μεταχειρίζεται ὡς ὄργανον συλλήψεως. Ἐνεκα τῶν μακρῶν και κοπτερῶν ὀνυχῶν οὗς φέρει, δύναται τις νὰ νομίσῃ, ὅτι χρησιμεύουν πρὸς ἀνασκαφάς, ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτως, διότι οὗτοι χρησιμεύουσιν αὐτῇ νὰ τέρμῃ τοὺς

οἱ φυσικοὶ ὠνόμασαν Μπρουάν, ὡς ὀνομάζουσα αὐτὴν και οἱ αὐτόχθονες, ἦτοι ἄρκτον τοῦ ἡλίου, πρὸς διαφορὰν τῶν ἄλλων ἄρκτων, ἐπεὶ δὲ ἀρέσκειται νὰ ἐκτίθεται εἰς τὰς θερμὰς ἀκτῖνας τοῦ μεσημβρινοῦ ἡλίου τοῦ τόπου τῶν.

Ὁ Μπρουάν διαμένει εἰς τὸ Νεπάλ, ἐν τῇ Κοχιγκίνῃ και ἐν ταῖς νήσοις τῆς Σόνδης. Τρέφεται δὲ κατὰ προτίμησιν ἐκ φυτικῶν οὐσιῶν και ἰδίας ἐκ τῶν γλυκέων σαρκῶδων καρπῶν. Συνεχέστερον δὲ και μᾶλλον ἐπι-

Ἡ Ἰαπωνικὴ ἄρκτος Μπρουάν.

σκληρούς κλάδους τών δένδρων, ένθα αναζητεί το μέλι τών άγρίων μελισσών, όπερ ύπερχαπαώως και τούς ώριμούς και γλυκείς καρπούς. Κινείται κατά προτίμησιν έν ώρα νυκτός, σπανίως δέ προσβάλλει ζώα μεγάλα. Έν τή νήσφ Κεϋλάνη είχε έξαιρετικώς επικίνδυνον ζώον διά τόν άνθρωπον, όπου τήν φοβούνται πολύ.

Έν τή Ίνδική Ήπειρώ θεωρείται ως ζώον όργίλον, άλλ' ούχι και θηριώδες. Έχει μήκος δύο μέτρων, οι δέ ράθωνες αυτού άνοίγονται δίχην σχίσματος προφυλασσομένου υπό κινήτων σκεπασμάτων· φέρει δέ τρίχωμα μελανόν, λαμπερόν, πυκνόν και άκτένιστον μέ δύο μεγάλας πτεξίδας επί της ράχως, ώσει να έφερε επ' αυτής ύβωμχ. Είς τους ζωολογικούς κήπους ένεκα του ήμέρου αυτής χαρακτήρος, ή άρκτος αυτή άφίεται έλευθέρη, άκολουθεϊ τους φύλακας, σπεύδει εις όν τινα τήν κλέση, διέρχεται άπόδως πρό τών επισκεπτών και εύχαριστεϊται εκ τών περιποιήσεων εκάστου αυτών· συνήθως δέ προτιμά να διέρχεται εκ της θυρίδος και όχι εκ της θύρας. Τοϋτο συμβαίνει, όπότεν εινε νεκρής ηλικίας· όταν όμως μεγαλυνη, δέν εύχαριστεϊται εκ τών περιποιήσεων και χαιριεντισμών, άλλ' αρχίζει να δάκνη κατ' αρχάς τά ένδύματα και ειτα τας χείρας τών φυλάκων.

Είς τά μέρη της τήν αναγκάζουσι να χωρεύη και τήν παρουσιάζουσιν εις δημόσια θεάματα, περιδένοντες αυτή τó ρύγχος.

Μεταξύ όλων τών άρκτων ή μεγαλειτέρη εινε ή Λευκή άρκτος, ή Πολική λεγομένη άρκτος, ήτις εινε επίσης και ή θηριώδεστερη.

Η μάλλον σαρκοφάγος, ήτις μόλον ότι εν αιγματοσία διατελοϋσα αναγκάζεται να τρέφεται με άρτον, έν τώ έλευθέρω αυτής βίω αποκλειστικώς τρέφεται εκ κρέατος και πρό πάντων εξ ίχθύων, ότε οϋτοι δέν αποτελοϋσι τήν μοναδικήν αυτής τροφήν, άλλά συμπληροϋ αυτήν ούχι σπανίως εκ κρέατος τών σπονδυλωτών πής σταθεράς θερμοκρασίας. Η Λευκή νέα άρκτος υπερβάνει έν τώ μεγέθει αυτής και τήν άρκτον Γριζλύ. Η δέ γηραιά άρκτος φθάνει τó μήκος τών 2 1)2 μέτρων και τι περισσότερο, έχει δέ βάρος 300—400 κοιλογράμμων. Η άρκτος αυτή έχει σώμα μάλλον επίμηκες, άλλά χονδρόν και ρωμαλέον, τόν λαϊμόν μακρόν και στρογγύλον, τά ότα μικρά και τó ρύγχος μελανόν και μάλλον όξύ· αι δέ κνήμαι αυτής εισί βραχείαι, πολύ εύρωστοι και μυώδεις, τούς δέ πόδας έχει μακρούς με όνυχας βραχείς και επικύρτους. Η δέ ούρα αυτής εινε βραχυτάτη, μόλις έξερχομένη του τριχώματος, όπερ αποτελείται εκ τριχών λεπτών, μαλακών και εύκάμπτων, αίτινες αξιοσημειώτως αύξάνουσιν επί της κοιλιακής χώρας ως και εις τά περιθώρια τών άκρων. Τó ώραιον τούτο τρίχωμα λευκού καθαρού χρώμα-

τος έν μικρή ηλικία, λαμβάνει προΐούσης ταύτης χρώμα κιτρινωπόν και δέν μεταβάλλεται ή μόνον κατά τήν μεταβολήν τών εποχών, τούναντίον του συμβαίνοντος εις τ' άλλα ζώα τών άλλων πολικών χωρών. Η αιτία της διαρκείας του λευκού χρώματος, λέγει ο Κάρολος Vogt, εινε ευνότης· τά άλλα πολικά ζώα τά διακείμενα έν στερεά γή κατά τó θέρος άφομοιοϋσι συνήθως τó χρώμα αυτών προς τó του εδάφους, γίνονται δέ λευκά μόνον, όπότεν ή χιών καλύπτει ως σινδών τήν γεννέτειρον αυτών γήν, ένφ ή Λευκή άρκτος τούναντίον διακίμενι μόνον εις τας παγετώδεις χώρας επί τών όχθών τών πολικών θαλασσών και δέν εκτίθεται ποτέ κατά τó θέρος εις τά ένδότερα της ξηράς. Η πραγματική αυτής πατρϊς εινε όντως ή περιβάλλουσα τούς άρκτικούς πόλους παγετώδης ζώνη. Επί της κινήτης ταύτης ζώνης, ήν ο άνθρωπος μάτην έδοκίμασε να διαβή, ή Λευκή άρκτος τούναντίον προχωρεί και επιστρέφει, εισερχομένη ένίοτε

Χειλιακή "Αρκτος

εις χώρας ολιγώτερον άξένους και μονήρεις, καθ' όσον μεταφέρεται εκεί υπό τών κυμάτων επί πλέοντος εδάφους εκ πάγου, όπερ τή χρησιμεύει ως σχεδιά.

Η λευκή άρκτος εινε καθ' όλην τήν βόρειον πολικήν χώραν ο τυραννος τών ζώντων, όπως εινε ή τίγρις και ο λέων έν ταις τροπικαίς χώρας. Επιτηδειωτάτη κολυμβητής και δύτης, πεπρωικισμένη διά γιγαντώδους δύναμεις, κυριεύει τά πάντα διά της ισχύος ως και διά της πανουργίας. Αι φώκαι εισιν ή αγαπητή αυτής τροφή, άλλά γνωρίζει και να εκλέγη τούς ίχθείς έν τοις ύδασι και τούς τάρανδους και τας κυνάς αλώπεκας επί της ξηράς. Όπότεν δέ αναγκάζεται υπό της πείνης, δέν καταδέχεται τούς προσφάτους σκελετούς

των φαλαινών, οϋτε τας προμηθείας των ναυτικών, οϋτε τά πτώματα, άλλά θηρεύει είτε διαρκουσών των μακρών χειμερινών νυκτών, είτε κατά τας μακράς θερινάς ήμέρας διαρκώς έν τοις άξένους τούτοις μέρεςιν.

Εινε αξιοσημειώτως όμως περίεργος ο τρόπος διά του οποίου θηρεύει τας φαλαίνας. Ένφ αυται κείνται έν τώ ύδατι υπό τούς πάγους και εις μέρη ένθα οϋτοι παρουσιάζουσιν όπας έν ειδει σχισμάδων, αυται προσέρχονται κατ' διαλείματα και εκβάλλουσι τήν κεφαλήν, ίνα άναπνεύσωσιν· ή άρκτος τότε άνωθι εύρισκομένη και παραδοϋσα επί ώρας διά λακτίσματος αίφνηδώς φονεύει μίαν και τήν ούρει άνωθι. Όπότεν δέ τούτο δέν έπιτυγχάνει, καταδύεται υπό τούς πάγους και κολυμβά επί τών φαλαινών πλησίον του ρήγματος.

Οι άρχαιοι ναυτικοί άναφέρουσιν, ότι ή Λευκή άρκτος ύπόκειται εις βαθύν λήθαργον καθ' όλον τόν χειμώνα υπό τήν χιόνα. Τήν σήμερα όμως γνωρίζομεν, ότι οι Άσκιμώοι κυνηγοϋσι καθ' όλον τόν χειμώνα τά ζώα ταϋτα· οι δέ φυσιολόγοι μάλλον άσθεντικοί, άρνούνται τόν βαθύν τούτον λήθαργον εις τήν Λευκήν άρκτον. Η άρκτος ως μήτηρ δείκνυται λίαν φιλόστοργος.

Ο Scoresby λέγει περί ταύτης :

"Αρκτος τις έχουσα μεθ' έαυτης δύο μικρά ήκολουθήθη επί τινος παγοσειράς υπό μερικών ναυτικών όπλισμένων. Κατ' αρχάς έφαινετο προσκαλοϋσα ταϋτα να σπεύδωσι παρ' αυτή μετά περισσοτέρας ταχύτητος, προηγουμένη αυτών και μετ' άγωνίας στρεφομένη διά σημείων ειδικών ως και όδυμύων, παριστάνουσα αυτοις τόν κίνδυνον. Όπότεν δέ ειδεν, ότι οι έχθροι τήν είχον πλησίαση, έτρεξε προς αυτά και διά κραυγών και άπώσεων κατώρθωσε να τ' άπομακρύνη του κινδύνου.

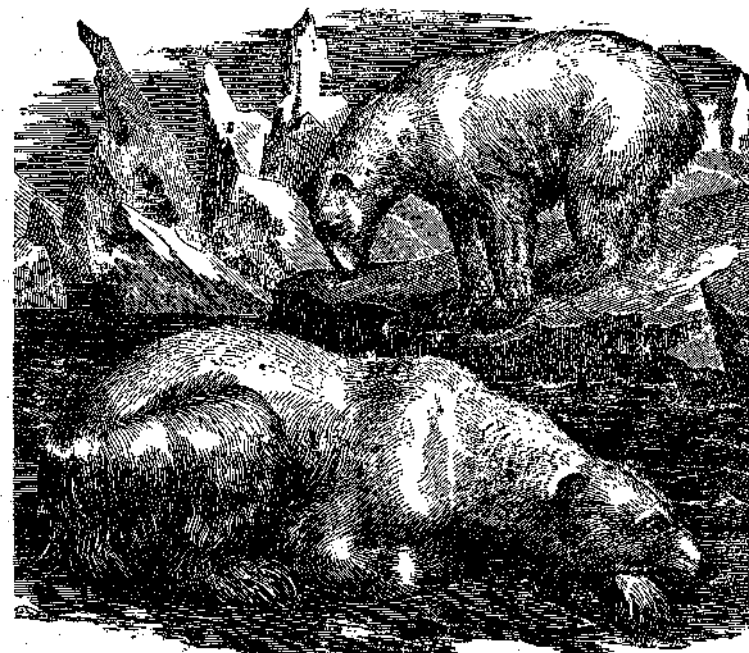
Ο πλοίαρχος Κάνε υπήρξε μάρτυς θλιβεράς σκηνής. Ένφ οι άνθρωποι του πλοίου του κα-

τεδίκων βοηθούμενοι υπό των κυνών των άρκτων τινά φέρουσιν μεθ' έαυτης τó μικρόν της, όπερ έκράτει διά της κεφαλής του επί του στήθους της και από καιρού εις καιρόν έθετο αυτό επί της γής ίνα άναπνεύση ολίγον και άποκρούση τούς κύνας, αίφνης σφαίρα τις έπιτυχοϋσα αυτήν επί της κεφαλής τήν άφηκε άπνουν. Τό μικρόν της τότε αναρριχηθέν επί του στήθους της μητρός του άνθίστατο ζωηρώς κατά τών κυνών, έως ότου και έτέρα σφαίρα προσέβαλε και τούτο και κατέρριψε νεκρόν επί του εδάφους.

«Ότε τó πλοιομουχτελήθη υπό τών πάγων, τρεις λευκαί άρκτοι έπλησίασαν όμιλον ναυτών, καταγινομένων εις ψήσιμον κρέατος. Ησαν μία μήτηρ μετά τών δύο άρκτύλων της και έπλησίασαν προς τó κρέας, όπερ ή μήτηρ δέν έβράδυνε να άρπάξη εκ της

πυράς άνευ αντίστασης και να δώση εις τά μικρά της. Οι ναϋται φοβηθέντες κατ' αρχάς τή έρριψαν και τó έπίλοιπον όπερ έφερον κρέας, όπερ και αυτό ή μήτηρ έδωσε εις τά τέκνα της, ολίγον φροντίζουσα δι' αυτήν. Λαθόντες όμως οϋτοι μετ' ολίγον τά όπλα των έπυροβόλησαν, φονεύσαντες τούς άρκτύλους και πληγώσαντες τήν μητέρα. Τό πτωχόν ζώον μόλις κινούμενον έπλησίασε ποτε τó έν ποτε τó άλλο και όταν ειδεν, ότι δέν εκινούντο, προσεπάθησε διά του ενός ποδός της να έγείρη αυτά, άλλ' όταν έβεβαιώθη περί του αδυνάτου, έξέβαλε κραυγήν λυπηράν, ως να άνεγνώριζεν, ότι μάτην έκοπίαζεν. Είτα ήγήθη, και πάλιν εκάλεσεν αυτά και βλέπουσα, ότι δέν ήκολουθεϊτο, έστράφη προς τó πλοϊον κραυγάζουσα γοερώς. Οι ναϋται όμως πυροβολήσαντες εκ νέου ταύτην, άφηκαν νεκράν.

Η μηλωτή της λευκής άρκτου έχει μεγάλην αξίαν, τó δέ κρέας της όμολογείται ως εκλεκτόν. Φαίνεται δέ, ότι άραιροϋσι τó ήπαρ αυτής, όπερ τραγώμενον υπό του ανθρώπου

Η λευκή ή πολική "Αρκτος

είνε δηλητηριώδες και ένοχλητικόν. Τήν άρ-
κτον θηρεύουσι κατά διάφορους τρόπους, ών ό
περιεργότερος είναι ό έξής : Οί αυτόχθονες λαμ-
βάνουσι τό μέγα όστούν τής φιλαινής, όπερ
φέρει λέπις και έχει μήκος 60 εκατοστών και
πλάτος 10. Τό όστούν τούτο αλοΐφουσι διά πα-
χέος στρώματος λίπους τής φώκης, όπερ ένεκα
του ψυχρού κλίματος πήγνυται, και κατόπιν
θέτουσιν αυτό εις τό μέρος, ένθα συχνάζει ή
άρκτρος. Όταν δέ αυτή πλησιάζη τούτο,
ένοεί ότι είναι φαγώσιμον και άμέσως τό συλ-
λαμβάνει και τό καταβροχθίζει. Όταν όμως
διαλυθή τό λίπος εις τά έντόσθιά της, ένερ-
γοΐσιν αι θανατηφόροι λεπίδες του όστού, έπι-
φέρουσι τόν θάνατον τής άρκτου.

Πάσαι αι άρκτοι έχουνι μεγάλην όμοιότητα
μεταξύ των και δύνανται να καταλεχθώσιν
εις τήν ομάδα των μεγάλων άρκτων. Υπάρ-
χουσιν δέ και αι μικράι λεγόμεναι άρκτοι, αι
βασιρίδαι, λεγόμεναι.

Μεταξύ των ποικίλων ειδών των άρκτων
τούτων υπάρχουν και αι άμερικανικαι λεγό-
μεναι προτοΐδη, ή ναζούα, ό κερκολέτος, ό
βιτόφρογγος, και ό πάντος.

Φ. Π.

Η ΑΠΟΞΗΡΑΝΣΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ο γνωστός Γερμανός φυσικός κ. Corn-
baum δια σειράς φυσιολογικών παρατηρήσεων
του ανέπτυξεν εσχάτως τήν θεωρίαν περί τής
βροθμιαίας αποξήρανσεως τής γής, συμπλη-
ρών ούτω τάς προηγουμένας περί τούτου έρεύ-
νας πολλών Ευρωπαίων και Αμερικανών γεω-
γράφων.

Η περί ης ό λόγος θεωρία του κ. Corn-
baum συνοφίζεται ούτως : Μέρος των άτμών
του ύδατος των ανυψουμένων άνωθεν τής έπι-
φάνειας τής γής, διαλύεται παρά των ισχυρο-
τάτων ισοβαφών ακτίνων του ήλιου. Η ανα-
λογός τις ποσότης του ύδατος τούτου δεν έπα-
νέρχεται πλέον εις τήν επιφάνειαν, τό δέ
υδρογόον σχηματιζόμενον εκ τής διαλύσεως
υψούται εις τά ύψηλότερα στρώματα τής άτ-
μοσφαιρας. Τιοούτω τρόπω επί τής εκτάσεως
των αιώνων τό ύδωρ καλύπτει τήν γην βαθ-
μηδόν ελαττούται, ή δέ αποξήρανσις του
ήμετέρου πλανήτου εκτελείται από των πρώ-
των γεωλογικών εποχών άχρι τής καθ' ήμας.
Επί των άρκτών κλιτύων των όροσειρών
τής Γερμανίας αι λίμναι αυτής επακολουθη-
τικώς συμπιέζονται : ό χώρος αυτών όλονέν
ελαττούται και τέλος αυτάι αντικαθίστανται
διά των τελμάτων. Ούτως επί του Βαυαρικού
όροπεδίου δυνάμεθα να παρατηρήσωμεν ούκ
όλίγα παραδείγματα τοιούτων μετατροπών των
λιμνών εις τέλματα. Τό αυτό παρατηρείται
και εν Έλβετία. Εσχάτως απέδειχθη, ότι εν

τῆς επαρχίας τῆς Ζυρίχης πρὸ 150 ἐτῶν ὑπῆρ-
149 λίμναι, νῦν δὲ ἔμειναν μόνον 76 ! Ὡσαύ-
τως ἐξηφανίσθησαν αἱ λίμναι ἐν ταῖς κατω-
φερειαῖς τῆς ἀρκτῶς Γερμανίας, ἔγθα λεμῶ-
νες καὶ ἀγροὶ καλύπτουσι σήμερον τὰς ἐκτε-
ταμένας ἐκτάσεις, αἵτινες ἐκαλύπτοντο ποτε
ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ
ἐν Ῥωσίᾳ, δηλαδὴ ἡ ἐλάττωσις τῶν λιμνῶν.
Ἐν Ἀβέτ εὐρέθησαν αἱ ἀμμάδες ἐρημιαί,
ἐνθα τὸ πρὶν ἦσαν αἱ λίμναι. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ
εἰς τὸ ὑδρογόον, τὸ ὑψούμενον εἰς τὰ ἄνω
στρώματα τῆς ἀτμοσφαιρας, αἱ φυσικαὶ αὐτοῦ
ιδιότητες ἀναγκάζουσι νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι
τούτο διαλύεται καθ' ὅλας τὰς οὐράνιαις ἐκ-
τάσεις.

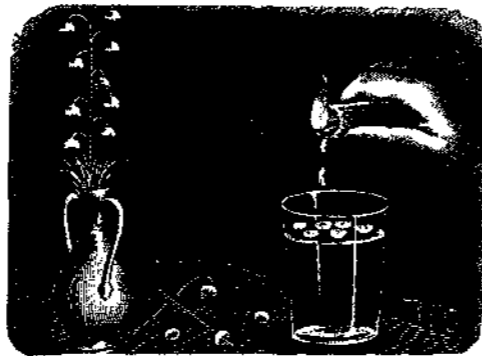
ΙΩ. ΠΕΤΡΩ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΟΝ

Κατασκευὴ ἀνθεμίδων

Ἀνάψατε ἐν σπαρματοστον καὶ κλίνατέ το ἄνωθι
ποτηρίον περιέχοντος ὕδατος. Ἐκάστη σταγὼν τοῦ
κηρίου πιπτοῦσα ἐπὶ τοῦ ὕδατος θὰ μεταβληθῇ
ἄμέσως εἰς μικρὰ κυπελίδια ἐπιπλέοντα. Ταῦτα
ὁμοιάζουσι καταπληκτικῶς πρὸς τὰ ἄνθη τῆς ὠραίας
ἀνθεμίδος. Θὰ εἶνε δὲ ἄλλα μικρότερα καὶ ἄλλα με-
γαλύτερα, ἀναλόγως τῆς σταγόνος.

Ἐπειτα λαμβάνετε λεπτὸν σόφμα, τὸ κόπτετε
εἰς τεμάχια δέκα εκατοστομέτρων, τὰ περιστρέφετε
κατὰ τὴν μίαν ἄκρην καὶ σχηματίζετε ἐπὶ ταύτης

μικρὸν κόμβον. Μετὰ τὰς ἐτοιμασίας ταύτας λαμ-
βάνετε ἐν ἑκάστον σόφμα, θερμαίνετε τὴν ὀξείαν
ἄκρην του ὀλίγον καὶ διαπεράτε ἑκάστον κυπελί-
διον, ἐνῶ ἐπιπλέει ἀκόμη εἰς τὸ ὕδωρ τὸ ὄψετε
δὲ μέχρι τῆς κυρτότητος τοῦ σώματος διὰ νὰ κρη-
τηθῇ ἐπὶ τοῦ κόμβου. Οὕτω θὰ σχηματίσετε κυ-
λῶν ἀριθμὸν ἀνθυλίων ἐπὶ τῶν μίσχων των, τὰ
ὅποια πρέπει νὰ συναρμολογήσετε εἰς ἕνα κλῶνον,
ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ εἰκόνι, τοποθετοῦν-
τες ἐν προσοχῇ τὰ μεγάλα ἀνθήλια πρὸς τὰ κάτω.

Κατόπιν κόπτετε μικρὰ φύλλα ἐκ κρασίνου χάρ-
του καὶ με ὀλίγην καλαισθησίαν συμπληροῦτε τὸ
ἔργον σας, τοποθετοῦντες τὴν ἀνθεμίδα σας ἐπὶ μι-
κροῦ κομποῦ ἀνθοδοχείου.

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΟΝΙΚΑΚΟΙ

Η παιδική ηλικία όλων ἐν γένει τῶν ζῶων, διπλοῦν καὶ τετραπλοῦν, ὡς γνωστόν, εἶνε πολὺ
χαρίεσσα καὶ διασκεδαστικῆ. Παρ' αὐτοῖς ὑπάρχει μεγάλη χάρις, ἐμπιστοσύνη, ἀγάπη καὶ τρυ-
φερότης, ἀλλὰ καὶ δειλία ἐν ταύτῃ. Οἱ μικροὶ κόνικλοι ἀφοσιοῦνται πρὸς τὸν ἄνθρωπον μετὰ
πολλῆς προθυμίας, ἀλλ' ὁ ἐλάχιστος θόρυβος καὶ πᾶσα αἰφνηδία κίνησις διακόπτει τὰς ἀγα-
θὰς αὐτὰς σχέσεις καὶ πρέπει αὐτοῖς προτροπὰδην εἰς φυγὴν. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει, καὶ εἰς τὰ
μικρὰ παιδία, ὅταν ἰδίως ἔχωσι πρὸς αὐτῶν μεγαλύτερα ζῶα. Ἡ δειλία εἶνε ἐμφυτος εἰς τὴν
μικρὰν ηλικίαν καὶ αὐτὴ ἀκριβῶς τὰ προφυλάσσει ἀπὸ τῶν κινδύνων. Ἡ ἄνω εἰκὼν, ἐμπνευ-
σμένου καλλιτέχνου, ἀναπαριστᾷ τὴν φυσικὴν ταύτην ιδιότητα τῆς τρυφερῆς ηλικίας.

ΗΜΕΡΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Πρωί—πρωί, πριν ακόμη ο ήλιος χρυσώσει την γην με το χρύσειον φως του, ακούεται από μακρὰν ὁ ἦχος τῆς καμπάνας τῆς ἐκκλησίας. Καὶ ὁ ἦχος αὐτός ὁ τόσο ἑναρμόνιος καὶ γλυκὺς μέσα εἰς τὴν πρωϊνὴν γαλήνην, ἔρχεται νὰ μᾶς ἀναγγείλῃ σήμερον τὴν ἐπέτειον ἑνὸς πανευφροσύνου γεγονότος—τὴν ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Φύσις ἀρωματισμένη μετὰ τὸ ἀρωμα τῆς σμύρνης καὶ τοῦ λιθάνου—τὰ δῶρα ποὺ ἔφεραν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν οἱ μάγοι εἰς τὸν Χριστόν—φαίνεται ὡς νύμφη στολισμένη μετὰ πολλὰ καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐξαιρετὰ στολίδια, χαρίεσσα, γελαστή. Ὅλα ἀνεξαίρετως γύρω ἔχουν προσλάβει ὄψιν ὄλως ἐξαιρετικὴν, συμβολίζοντα τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς δι' ὅλην σχεδὸν τὴν ἀνθρωπότητα ἐπισήμου καὶ μεγάλης ἑορτῆς. Παντοῦ ἀπὸ κάθε σημείου ἀκούεται μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον ὁ θόρυβος φωνῶν, κινήσεως. Μερικοὶ διαβάται μετὰ τὴν ἑορτάσιμον περιβολὴν των βαδίζουσιν διασπαστικῶς, ἐνῶ ἄλλοι—ἀληθινοὶ ἴσως αὐτοὶ χριστιανοὶ—διευθύνονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὑπὸ τοὺς θόλους τῆς ὁποίας ἀντιχεῖ εἰς μελιστάλακτον ἀρμονίαν ὁ ὕμνος ὁ ψαλμὸς ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, τὸ «δόξα ἐν ὑψίστοις»..... Φαιδρὸι ἐξ ἄλλου ἑμίλοι παιδιῶν τρέχουσιν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ νὰ ψάλλουσιν ἀντὶ μερικῶν κερμάτων τὴν «γέννησιν τοῦ Χριστοῦ» καὶ νὰ δώσουν καὶ αὐτοὶ τοιοῦτοτρόπως μεγαλειότερον τόνον καὶ μεγαλειότεραν ζωρότητα εἰς τὴν ἑορτήν, τῆς ὁποίας τὴν ἀφίξιν μετὰ τὴν κατ' ἔτος ἀνυπομονησίαν περιμένουν.....

* *
* *

Ἄν ὑπάρχουν διὰ κάθε ἄνθρωπον—πτωχὸν ἢ πλούσιον—ἡμέραι ἐξαιρετικῆς χαρᾶς, ἐξαιρετικῆς εὐτυχίας ποὺ ἔχει νὰ αἰσθανθῆ μέσα του, μία ἐξ αὐτῶν εἶνε ὀρισμένως καὶ ἡ ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων μετὰ τὸ ὑπέρλαμπρον καὶ θεῖον φῶς τῆς, τὸ φῶς τὸ γεμάτο ποίησιν χαρμονικὴν καὶ ἐκπαγλὸν ὠραιότητα. Συνεπῶς τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὁ καθεὶς θὰ χαιρετίσῃ μετὰ ἀρρητον εὐχαρίστησιν καὶ εὐγνωμοσύνην καὶ θὰ δοξολογήσῃ μετὰ ἑνα αἶνον ἀληθινὸν μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴν του τὸν Ὑψιστον καὶ τὸν γεννηθέντα κατ' αὐτὴν πρὸς χάριν τῆς ἀνθρωπότητος Υἱόν Του.

«Δόξα ἐν ὑψίστοις!».....

Ἡ καμπάνα τῆς ἐκκλησίας κτυπᾷ, ἐνῶ μέσα εἰς τὸ κενὸν ἀφίξει ἀναπάσεις θείας ἀρμονίας.

Ἄθηναι

X. Δ. ΚΟΥΤΗΦΑΡΗΣ

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Οἱ κωφάλαλοι καὶ ἡ ναυτία

Ἰατρὸς διατελὼν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀμερικανικῆς ἀεροπορικῆς ἐταιρείας παρετήρησεν ὅτι οἱ ταξιδευόντες κωφάλαλοι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ναυτίαν, οὔτε εἰς τὴν ζάλην. Ἐπομένως συνιστᾷ εἰς τοὺς ταξιδευόντας, τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποφεύγουν τὸ ὄχληρότατον πάθημα, ὅπως φράττωσι τὰ ὦτα διὰ βάλμβακος.

Τὸ γεγονός ὑπενθυμίζει τὸν Ὀδυσσεά, ὅστις, κατὰ τὸν Ὀμηρον, ἠνάγκασε τοὺς συμπλωτῆρας του νὰ φράξωσι τὰ ὦτα διὰ κηροῦ, ὅπως μὴ ἀκούωσι τὸ ἔσχα τῶν Σειρήνων. Μήπως τάχα ὁ πολὺμητις ἀναξ' ἐκέκτητο καὶ γνώσεις ἰατρικᾶς;

Ἡ προφύλαξις τῆς ἀκοῆς

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ἣτις εἶνε μίξ τῶν θαυρωδωδιστῶν πόλεων τοῦ κόσμου, ἤρχισε νὰ ἐφαρμόζεται ἀπὸ τινος μέτρον προφυλακτικὸν ἀπὸ τοῦ καταχθονίου θορύβου τῶν κέντρων τῆς μεγαλοπόλεως. Τινὲς τῶν κατοίκων διὰ νὰ προστατεύσουν τὴν ἀκοὴν των ἀπὸ τοῦ ἀεγᾶου κρότου τῶν τροχιοδρόμων, σιδηροδρόμων, αὐτοκινήτων καὶ παντοίων ὀχημάτων τῶν ἐδῶν, σκεπάζουσιν τὰ ὦτα διὰ καλύμματος ἐκ κυψελοειδοῦς ὕλης ἢ ἐξ ὀστοῦ, φέροντος μικρὰς ὀπᾶς, ὅπως διέρχεται ὁ ἀήρ, προσαρμοζομένου δὲ δι' ἑλατηρίου. Πρὸς τὸ παρόν ὁ νεωτερισμὸς ἐλκύει τὴν περιέργειαν τῶν διαβητῶν ἐπὶ τῇ θέσῃ τῶν ἐξερχομένων εἰς τὰς ὁδοὺς μετὰ τὰ ὦτα σκεπασμένα· ἀλλὰ πιθανώτατα ἡ συνήθεια θὰ γενικευθῇ μετὰ τινὰ χρόνον, καὶ οὐδεὶς θὰ ἐκπλήττεται δι' αὐτὴν, ἀφοῦ θὰ εἶνε κοινὴ, ὅπως ἡ τῶν διόπτρων ἢ τῶν χειροκτιῶν.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ

Τῆς ἀπελπισίας τ' ὀλόμανθο σκοτάδι γύνεται πάντα ἔμπρὸς του ὅπου διαβίβει. Εἶν' ἡ ψυχὴ του τοῦ χαίμοιο ῥημάδι χαρὰ καμμιὰ ποτὲ δὲν συντυχαίνει.

Ἄχαρι καὶ ἄθλια εἶνε ἡ ζωὴ του ἐλπίδος φῶς τὸ νοῦ του δὲν φωτίζει, Ἐλπίβι βαθεῖα γεννιέται ἴσθην ψυχὴ του τὴν κάθε μιὰ ἡμέρα ποὺ ἀρχίζει.

Καὶ σ' ὅλα αὐτὰ κάλλιο ἐπιθυμᾷ τὸ θάνατο ἀπ' τῆς ζωῆς τὴ δυστυχία, Ἐλπίζοντας ἴσθην Ἄδη ποὺ θὰ πάη πῶς θὰ νὰ εὖρη ἐκεῖ τὴν ἡσυχία...

X. Δ. ΚΟΥΤΗΦΑΡΗΣ

ΚΑΡΔΙΤΣΑ—ΤΡΙΚΚΑΛΑ—ΛΑΡΙΣΣΑ

(Συνέχεια)

Τὴν ἐπαύριον περὶ τὴν 1 1/2 ὥραν μετὰ μεσημβρίαν ἀπῆλθον εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, κείμενον ἀνωθὶ τῶν στρατώνων καὶ κάτωθι τοῦ παλαιοῦ Βῶλου, ὅπου ἔλαβον ἀμέσως θέσιν ἐν τῇ ἀμαξοστοιχείᾳ, ἣτις μετ' ὀλίγον ἡρέμα ἐξεκίνησεν, ἀφίνουσα ὀπισθεν τῆς τὸν ἀρκετὰ ὠραῖον καὶ εὐρύχωρον σταθμὸν, ὅπου ἐν μεγάλῃ ὠραίᾳ οἰκοδομῇ κεῖνται τὰ γραφεῖα καὶ ἡ κατοικία τοῦ διευθυντοῦ τῆς κινήσεως.

Ἦδη ἀνερχόμεθα βραδέως τὰς ὄρεινὰς καταφερείας τοῦ Πηλίου, διερχόμεθα πετρώδη καὶ ξηρὰ διαμερίσματα ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν καὶ πλέον, μεθ' ὃ ἡ αὐξανόμενη κίνησις τῆς ἀμαξοστοιχίας μᾶς ἀγγέλλει τὴν πρὸς τὴν πεδιάδα τοῦ Βελεστίνου καταφερῆ πορείαν μας. Ἐκτείνομεν δὲ τότε τὸ πρόσωπον πάντες πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ τὸ βλέμμα εὐχαριστεῖται ἐπαναπαυόμενον ἐπὶ μεγάλης πεδιάδος πλακισομένης κύκλωθεν ἐκ γραφικωτάτων ποικίλων λόφων καὶ ὄρεων.

Μετ' ὀλίγον ὁ συρμὸς μας ἀνακόπτει τὴν ὀλοταχῶς καταφερικὴν πορὰν του καὶ εἰτὰ ἀμέσως σταματᾷ μετὰ τὴν καταφύτων κήπων καὶ σπικρῶν καὶ πρὸ σταθμοῦ ὄλως ἀγροτικοῦ περιβηλλομένου ἐκ δένδρων καὶ περιπλοκάδων.

Εἶναι τὸ ὠραῖον καὶ ὁροσκόπεστον Βελεστίνον, ἡ πατρίς τοῦ Ρήγα Φεραίου καὶ ἡ ἱστορικὴ θέσις τοῦ 1897, ὅπου ἐγένετο ἡ φονικωτάτη μάχη καὶ ἡ ἐρωμένη ἀντίστασις τῆς ταξιαρχίας τοῦ Σμολένσκη κατὰ τῶν Τούρκων, οἵτινες μετὰ τὴν ὑποχώρησιν καταρῆμωσαν καὶ κατέκαυσαν τὴν πόλιν. Ἦδη τὰ πάντα ἐπανῆλθον εἰς τὴν θέσιν των καὶ εἰς τὴν εἰρηρικὴν αὐτῶν κατάστασιν καὶ τὸ Βελεστίνον παρουσιάζει ἤδη κωμόπολιν ὠραίαν φιλοτίμως ἐπιδομένην εἰς τὴν πρόσδον, τὸν καλλωπισμὸν καὶ τὴν εὐημερίαν.

Μετὰ 10 λεπτῶν στάσιν ἐνταῦθα ἐξεκινήσαμεν διὰ τὴν Καρδίτσαν. Διελθόντες διὰ μέσου ὠραίων καταφύτων κήπων καὶ τῆς κωμολέως κειμένης δεξιόθεν ἐπὶ ἐπιβλέπτου ἀνωφερικῆς θέσεως, ἀνήλθομεν εἰτα ἐπὶ ὥραν σχεδὸν καὶ ἐλικοειδῶς ὑψιφερῆ διαμερίσματα, μεθ' ὃ εἰσῆλθομεν εἰς τὴν ἐκτεταμένην πεδιάδα

τῶν Φηρῶν καὶ τῆς Καρδίτζης, ἣν ἐπὶ τρίωρον διατρέξαντες ἀκαταπαύστως διὰ μέσου σπικροφόρων γαιῶν, ἀπὸ διαστήματος εἰς διάστημα σταματῶντες εἰς τὰς ποικίλας στάσεις, ἐφθάσαμεν εἰτα περὶ τὴν 5 ὥραν εἰς τὰ Φάρσαλα, ἄτινα ἐπίσης κεῖνται ἐπὶ ὑψηλῆς θέσεως εἰς τὰς ὑπορείας βουνοῦ, ὀπισθεν τοῦ ὁποίου ἀρκετὰ ἀπωτέρω διακρίνονται τὰ περίφημα ὄρη τοῦ ἱστορικοῦ Δομοκοῦ. Ἐντεῦθεν δὲ μετ' ὀλίγον ἐκκινήσαντες ἐσταματήσαμεν μετὰ ἐν τέταρτον πορείας ὑπὸ τὴν γέφυραν Δεμερλή, ἐνθα γίνεται ἡ συνάντησις μετὰ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἐρχομένου συρμοῦ τῆς Λαρίσσης-Συνόρων, ὅστις δὲν ἐβράδυνε πλέον τοῦ 1-2 λεπτῶν τῆς ὥρας νὰ ἔλθῃ καὶ σταματήσῃ ἐπὶ τῆς ἀνωθὶ ἡμῶν διερχομένης γραμμῆς καὶ ν' ἀνταλλάξωμεν τοὺς ἐπιβάτας, ἡμεῖς μὲν δώσαντες αὐτῷ τοὺς διὰ Λάρισσαν προορισμένους, ἐκεῖνος δὲ ἀποστείλας ἡμῖν τοὺς διὰ Καρδίτσας καὶ Τρίκκαλα τοιοῦτους. Ταυτοχρόνως ὅμως ἦλθον καὶ οἱ παῖδες τῶν ἐφημερίδων, παρ' οἷς ἐπρομηθεύθημεν τοιαύτας τῆς ἡμέρας, ἀπλήστως ἐπιδοθέντες πάντες εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν νέων.

Δὲν ὑπάρχει ἡδυτέρα ἀπόλαυσις τοῦ ταξιδιωτοῦ τῆς ἀναγνώσεως ἐφημερίδος, ἰδίως ὅταν ἔγῃ τις νὰ ἴδῃ τοιαύτην ἀπὸ τῆς προτεραιίας. Ἀπλήστως ἀναγινώσκει τοιαύτην, ὡς νὰ τρώγῃ τροφήν, ἣν στερεῖται ἀπὸ τῆς προτεραιίας. Μετὰ ἡμίσειαν ἥμισυ ὥραν ἐφθάσαμεν εἰς Σοφάδες καὶ εἰτα μετὰ 20 λεπτὰ εἰς τὴν Καρδίτσαν, ὅτε ἐδίδομεν καὶ τέρμα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν.

Ἡ Καρδίτσα κεῖται ἐπὶ τῆς ἐκτεταμένης ὁμωνύμου πεδιάδος. Ἀπέχει δὲ τοῦ σταθμοῦ περὶ τὸ τέταρτον τῆς ὥρας καὶ παραδῶτας τὴν βαλίτζαν μου εἰς ἀμαξοκίνητον, ὠδηγήθη εἰς τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως κείμενον μέγα καὶ ἱστορικὸν ξενοδοχεῖον ἢ «Ἑλλάς», ὅπου καὶ ἐγκατεστάθην.

Ἡ Καρδίτσα ἔχει ὠραίαν τετράγωνον ἀρκετὰ εὐρεῖαν πλατείαν, περιβαλλομένην ἀπὸ ἐμπορικὰ καταστήματα, παντοπωλεῖα καὶ καφενεῖα. Εἶναι τὸ κέντρον τῆς ἀγορᾶς, τῶν συνεντεύξεων καὶ τῆς ἀναπαύσεως. Ἡ ἡμίσεια

ἐκτασις αὐτῆς περιβάλλεται ἀπὸ τὰ τραπεζάκια τῶν πέριξ καφετειῶν καὶ διαρκῶς σχεδὸν ταῦτα κατέχονται ἀπὸ ἀξιωματικούς, δικηγόρους καὶ ὑπαλλήλους, διότι ἐνταῦθα ὑπάρχουν τοιοῦτοι ἀρκετοί, καθόσον εἶναι κέντρον καὶ ἔδρα ἐπαρχίας.

Κατελθὼν τοῦ ξενοδοχείου παρέμεινα εἰς τὸ κάτωθεν τούτου μέγα καφετεῖον, ὅπου ἔλαβον ὀρεκτικόν, περὶ τὴν 8 δὲ μετέβην νὰ δειπνήσω καὶ εἶτα ἐπανῆλθον εἰς τὴν πλατεῖαν, ἵνα λάβω τὸν καφέν.

Ὁ κόσμος ἐδῶ εἶναι ἡσυχος καὶ ἐργατικός, ἀρέσκειται εἰς τὰς οἰκονομίας του καὶ ἀγογγύστως ἐξαρκεῖται εἰς τὰς μικρὰς ἀπολαύσεις του. Οὔτε τύρβη καὶ θόρυβος τὸν ἐνοχλεῖ, οὔτε θέατρα καὶ διασκεδάσεις τὸν προκαλοῦσι. Κοιμάται δὲ ἐνωρίς, ἵνα ἐπιδοθῆ ἐγκαίρως εἰς τὴν ἐργασίαν του μὲ μικρὰν ἐλπίδα, ὅτι θὰ εὐδοκιμήσῃ τὴν ἐπαύριον. Ἐν τούτοις ἡ Καρδίτσα ἔχει καλὸν ἐμπόριον σιτηρῶν καὶ καπνῶν καὶ οἱ χωρικοὶ οὐ πένονται, ἀλλὰ καὶ πολὺ δὲν εὐημεροῦσιν.

Τὴν ἐπαύριον ἐπεσκέφθη μερικοὺς φίλους καὶ συνδρομητάς, πάντες δὲ παραπονοῦνται, διότι δὲν εἶναι φιλόμοιοι, ἐκτὸς ὀλιγίστων, ἀγαπῶσι δὲ τὸ θέρος ν' ἀποδημῶσι καὶ μεταβαίνουσιν εἰς τὰ λουτρά, δι' ὅπερ πολλοὺς δὲν συνήνητσα, ἀπουσιάζοντας εἰς ταῦτα.

Ἡ Καρδίτσα διὰ τοὺς ξένους καὶ μὴ ἐνδιαφερομένους δὲν εἶναι τόπος ἀπολαύσεως καὶ ἀναψυχῆς, εὔτε τόπος ὠραιότητος καὶ φυσικῆς καλλονῆς νὰ ἐμπνέῃ ἔρωτας καὶ γενεῶ φαντασίας. Εἶναι τούναντιον μίαν ἀπλῆ ἀγροτικὴ κωμόπολις διὰ τοὺς χωρικοὺς καὶ μόνον καὶ τοὺς ἐκμεταλλευομένους τούτους καὶ οἵτινες τελευταῖον ἐν ὥρᾳ καύσωνος καὶ ἀπεργίας ἀποδημοῦσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὴν ἢ τὰ λουτρά. Ἐν τούτοις ἔχει ὠραίας γαίας ἐκτεταμένας ὁ τόπος οὗτος καὶ πλουσίας καὶ θεωρεῖται ἡ καλύτερα ἐπαρχία τῆς Θεσσαλίας ὑπὸ ἐποψίν πολλῆς καὶ μεγάλης παραγωγῆς καὶ πολυπληθοῦς ἀγροτικῶν πληθυσμοῦ.

Μίαν ὥραν μακρὰν τῆς Καρδίτσας κεῖται τερπνότερον δάσος, ὅπου κατὰ τὸ θέρος συνέρχονται οἱ κάτοικοι τῶν παρακειμένων χωρίων. Ἐχει κατοίκους 6-7 χιλ. ἀσχολουμένους ἰδίως εἰς τὴν γεωργίαν.

Τὴν ἐπαύριον ἀπῆλθον τῆς Καρδίτσας σιδηροδρομικῶς καὶ μετὰ μίαν ὥραν ὠραίου ταξιδίου ἀφίχθημεν εἰς τὰ Τρίκαλα. Ἐνταῦθα περατοῦται ἡ ἐμαλὴ πεδιάς καὶ ἀρχίζουν τὰ ὄρη.

Ἡ πόλις κειμένη εἰς τὰς κλιτῆς λόφου ἀνήκοντος εἰς τὰ Χασιωτικὰ ὄρη καὶ στεφομένου ὑπὸ φρουρίου καὶ εἰς τὰς δύο ὄχθας τοῦ Τρικκαλικοῦ ποταμοῦ, εἶναι ἡ δευτέρα κατὰ τὸ μέγεθος πόλις τῆς Θεσσαλίας, μεγίστην τάσιν πρὸς τὴν πρὸδον δεικνύουσα καὶ ἔχει περὶ τὰς 22,000 κατοίκους.

Κέντρον τῆς συναναστροφῆς εἶναι ἡ ἀγορά, κειμένη ἐν τῇ μεγάλῃ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως πλατεῖα, ἧς τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν, ἀραβοσίτου, ζῶων, δερμάτων, καπνοῦ, κουκουλιῶν κτλ. ἐκτείνεται μέχρι τῶν Ἰωαννίνων. Ἐνταῦθα εὐρίσκονται καὶ ἀρκετοὶ Ἑβραῖοι καὶ Κουτσόβλαχοι. Τὴν πλατεῖαν χωρίζομένην ἐν τῷ μέσῳ εἰς δύο ὑπὸ τοῦ ἀβθαοῦ ποταμοῦ ζευγνύουσι δύο στεναὶ γέφυραι, ὧν ἡ μεγαλύτερα κεῖται πλησίον τῆς ἀγορᾶς. Ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμίσκου τούτου πλάτανοι καὶ ἄλλα δένδρα στολίζουν τὰς ὄχθας.

Τὴν ὠραιότεραν θέαν τῆς πόλεως παρέχει τὸ βυζαντινὸν φρούριον, κτισθὲν ἐπὶ τῆς ἀρχαίας ἀκροπόλεως.

Τὸ πάλαι ἡ πόλις ἐκαλεῖτο Τρίκη, λαβοῦσα τὸ ὄνομα τοῦτο, κατὰ τὴν παρῶδον, ἐκ τῆς ὀμωνύμου θυγατρὸς τοῦ Ἀσωποῦ καὶ συζύγου τοῦ Ὑψέως, ἐθεωρεῖτο δὲ καὶ ὡς πατρὶς τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ εἶχε πλησίον αὐτῆς τὸν ἐπισημότατον τῶν ναῶν τούτου. Ἐπὶ τουρκοκρατίας ὑπῆρξε πρωτεύουσα τῆς Θεσσαλίας καλούμενη Τρίκαλα-σαντζάκ, ἐπὶ δὲ τῆς Σερβοκρατίας ἦτο ἔδρα τῶν Σέρβων ἡγεμόνων.

Πρὸς βορρὰν χωρίζεται ἀπὸ τῆς Τουρκίας ὑπὸ τῶν Χασιωτικῶν ὄρεων. Τὸ δὲ δυτικὸν ὄρειον μέρος τοῦ νομοῦ καλύπτει ἡ ὄρειοιρὰ τοῦ Πίνδου, ὅστις νοτιοδυτικῶς ἐνοῦται πρὸς τὸν Ὄθρον. Ἡμίσειαν δὲ ὦραν ἐντεύθεν, δυτικῶς τῶν Τρικκαλῶν σιδηροδρομικῶς κεῖται ἡ περίφημος Καλαμπάκα, ἣν ἄλλοτε ἐπεσκέφθη καὶ περιέγραψα καὶ ἣτις ἔχει ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ παρακειμένου αὐτῇ βραχώδους ἀποτόμου ὕψιτενοῦς ὄρους τὰς περιφήμους ἱστορικὰς μονὰς.

Τοῦ σταθμοῦ ἀπέχοντος τῆς πόλεως περὶ τὸ τέταρτον τῆς ὥρας, ἔλαβον ἀμαξάν καὶ διηγήθημεν εἰς τὴν πόλιν, ἐν τῇ ὠραία πλατεῖα τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ δύο καλῆτερα καὶ ὠραιότερα ξενοδοχεῖα τῆς Πετροῦπόλεως καὶ τῆς Βρετανίας. Κατέλυσα εἰς τὸ πρῶτον.

Εἶναι περίεργον ἐν Ἑλλάδι τὰ πλεῖστα καὶ καλύτερα ξενοδοχεῖα καὶ τῶν μεγαλοπόλεων καὶ τῶν κωμοπόλεων νὰ φέρωσιν ὀνομασίας ξενικὰς καὶ δὴ ὠρισμένας. Παντοῦ θὰ εὐρήτη τὰ αὐτὰ ξενοδοχεῖα, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας, τῶν Παρισίων, τῶν Ξένων, τῆς Πετροῦπόλεως, τῆς Μασσαλίας, τοῦ Βερολίνου, τῆς Κωνσταντινούπολεως καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡσεὶ νὰ προσήρχοντο οἱ ἐπιβάται ἐκ μόνον τῶν μερῶν τούτων ἢ δὲν ὑπάρχουν ὀνόματα ἄλλα ὠραιότερα καὶ καταλληλότερα ἑλληνικὰ καὶ τὰ ὅποια θὰ ἠὲ χαρίστον περισσότερο καὶ τοὺς ξένους καὶ ἡμᾶς. Οἷον ὀνόματα τοιαῦτα, ξενοδοχεῖον τοῦ Πίνδου, τῆς Ὄθρου, τοῦ Ὀλύμπου, τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς Τρωάδος, τῆς Ἐλευσίνος, τῆς Δήμητρος, τοῦ Ἀπόλλωνος, τῆς Ἥρας κτλ. κτλ. θὰ ἦσαν πολὺν καλύτερα τῶν πρώτων, ὡς κα

Η ΚΛΕΠΤΟΜΑΝΗΣ

τῶν νεωτέρων Κοντιναντάλ, Βριστόλ, Παλάς, Ἔδεμ καὶ τῶν τοιούτων, ἄτινα μόνον σκοπὸν ἔχουν τὴν σαγήνευσιν τῶν ἐπιβατῶν διὰ πωπιδῶν ἐπίδειξεων, ὅτι εἶναι δῆθεν ξενοδοχεῖα διὰ γάλλους, ἀγγλους, ῥώσους κτλ.

Τὰ Τρίκαλα ἐκτὸς τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ ἔχουν καὶ ἀρκετοὺς κατοίκους τῶν ἀνεπτυγμένων τάξεων, καθόσον τὸ μέρος ἐχηματίσεν, ὡς προείπομεν καὶ ὡς πρωτεύουσα τῆς Θεσσαλίας καὶ ἤδη δὲν ὑπερεῖ οὔσα κέντρον αὐτῆς. Ἐχει ὠραίαν ἐκτεταμένην πλατεῖαν, μὲ ὠραία καφετεῖα, ναοὺς, ὠραίας οἰκοδομὰς καὶ νεώτερα κτίρια, γυμνάσιον, κακουροδικεῖον, στρατῶνας κτλ. καὶ ὡς ἐκ τούτου βλέπετε πολλοὺς ὑπαλλήλους, δικαστὰς, δικηγόρους, ἀξιωματικούς κλ.

Τὴν ἐπαύριον ἐπεσκέφθη ἀρκετοὺς γνωστοὺς φίλους καὶ συνδρομητάς τῆς «Φύσεως», τὸν κ. Κανούταν δήμαρχον, ἀξιόλογον ἄνδρα καὶ συνετὸν πολιτευτὴν, προῦχοντα τοῦ τόπου, γενικῶς ἐκτιμώμενον, τὸν κ. Ραδιῶν βουλευτὴν καὶ ἱατρὸν, κάλλιστον φίλον καὶ πολῦτιμον πατριώτην, τὸν κ. Φωτάκη ἱατρὸν, συμπαθέστατον καὶ κάλλιστον φίλον, τὸν κ. Ἀναγνωστόπουλον, ταμίαν ἱκανώτατον καὶ δραστήριον οἰκονομολόγον, τὸν κ. Παπαζαχαρίου, ἀριστον ἐπιστήμονα καὶ εὐγενέστατον φίλον, τοὺς καλοὺς ἀδελφοὺς Σισσοπούλους, καπνεμπόρους καὶ καλλίστους πατριώτας, φιλοτίμως καὶ εὐδοκίμως ἐργαζομένους, τοὺς ἀδελφοὺς Καλκιδέως, διατηροῦντας ὠραῖον μέγα ἐμπορικὸν κατάστημα ποικίλων εἰδῶν πολυτελείας καὶ τοῦ συρμοῦ ὡς καὶ τὸ μεγαλύτερον καὶ πολυτελέστερον κουρεῖον τῆς πόλεως καὶ ἄλλους τινὰς.

Τὸ ἑσπέρας μοὶ προσέφερε ὠραῖον δεῖπνον ὁ φίλος κ. Φωτάκης ἱατρὸς, δειπνήσαντες εἰς τὸ ἐν τῇ πλατεῖα ὑπαίθριον ἐστιατόριον, τὸ καλύτερον τῆς πόλεως, μὲ ὠραίαν πανσέληνον καὶ ὠραία φαγητά, ἐξ ὧν κάλλιστα καρυκευμένον λαγῶν κτλ τὴν δ' ἐπαύριον ἀνεχώρησα σιδηροδρομικῶς διὰ Λάρισσαν.

Ἐκ Τρικκαλῶν σιδηροδρομικῶς δύναται τις νὰ λάβῃ δύο διευθύνσεις, μίαν διὰ τοῦ Δεμερλῆ διὰ τῆς Διεθνοῦς γραμμῆς καὶ ἑτέραν διὰ τοῦ Βελεστίνου, τῆς πολαιᾶς Ἑταιρείας. Ἐπροτίμησα κατ' ἀνάγκην τὴν δευτέραν, διότι εἶχον εἰσιτήριον διαρκές ἐλευθέρας κυκλοφορίας ταύτης.

(Ἀκολουθεῖ)

Ὁ ἱατρὸς Σ... ἦτο εἰδικὸς τῆς θεραπείας τῆς κλεπτομανίας. Ἐμελέτησε μετ' ἐξαιρετικῆς προσοχῆς τοὺς πάσχοντας ἐκ τῆς ἰδιοτρόπου αὐτῆς νόσου. Ἡ κλεπτομανία, μὲ δὺς τῆς τὰς ποιικιλίας, δὲν ἔχει πλέον ἀπόρρητα δι' αὐτόν, διότι εἶχεν ἀποκτήσει μεγάλην πείραν.

Εἰς τὴν κλινικὴν του τὴν ὁποίαν κατέχει εἰς ἐξοχὴν ἵνα, δέχεται τοὺς ἀσθενεῖς, ὅς τῷ ἐμπιστεύονται. Ἐκεῖ δὲν τοὺς ἀφίνει πλέον ἡσυχούς, ἀλλὰ τοὺς ἐξετάζει ἀναπαύστως καὶ ζητεῖ ἐπιμόνως νὰ θεραπεύσῃ τὸ δλεθρὸν αὐτῶν πάθος. Ἐνε γλωκῆς καὶ ἵπομονητικός ἐνδιαφέρεται διὰ τοὺς ἀσθενεῖς του, ἀφοσιούται καὶ ἀγαπᾷ αὐτούς, τοὺς συμβουλεύει καὶ ἐπιπλήττει συνάμα πατρικῶς.

Ἐχει πεποίθησιν καὶ κάμνει θαύματα. Ὅταν οἱ ἀσθενεῖς εὐρίσκονται ἐπὶ τὰ βελτίω, ἐξέρχεται μετ' αὐτῶν, καὶ τοὺς ἀφίνει νὰ ἐκτίθενται εἰς πειρασμούς· ἐὰν δ' ἐπιμένουν εἰσεῖ εἰς τὸ πάθος των, παρεμβαίνει, τοῖς ἀφαιρεῖ τὸ κλαπὲν ἀντικείμενον, παραδίδει αὐτὸ εἰς τὸν κάτοχον καὶ ἐπιπλήττει μετὰ πραότητος τὸν ἐνοχον.

Ἀριθμῶν ἤδη μέγαν ἀριθμὸν θεραπευθέντων. Ἡ καλὴ του φήμη ἐκτείνεται παντοῦ, ἀπὸ πολλὰ δὲ μέρη προσέρχονται ἀσθενεῖς.

Τελευταίως μάλιστα τὸν ἐπεσκέφθη πατὴρ οἰκογενειάρχης, καταστενοχωρημένος.

— Ἰατρέ, τῷ λέγει, εἶμαι ὁ μαρκήσιος Δὲ Λίνα Κρότς, ἔρχομαι ἐκ Μαρτίτης, διὰ νὰ σὰς ἐμυλήσω ἤκουσα νὰ ἐπαινοῦν πολὺ τὴν ἐπιστήμην σας.

— Ἡ ἐπιστήμη μου εἶνε μικρᾶς ἀξίας διέκονε μετριοφρόνως ὁ ἱατρὸς.

— Εἶσθε ὁ μόνος εἰς τὴν ἰδιότητα αὐτὴν.

— Κάμνω δ, τι δύναμαι.

— Βλέπετε ἕναν ἀηλιτισμένον πατέρα· ἔχω μίαν θυγατέρα πάσχουσαν ἐκ τοῦ ἀπαισίου πάθους, διὰ τὴν μελέτην τοῦ ὁποίου ἐθυσίασα τὴν ζωὴν σας.

Δὲν δύναμαι νὰ ἐνοήσω, κύριε, πῶς τὸ ἐπαθεῖ κανεὶς ἀπὸ τὴν οἰκογενεῖαν δὲν παροῦσασε τὰ ἐλάχιστα συμπτώματα τῆς κλεπτομανίας· εἶχε κάλλιστα παραδείγματα· ἔλαβε τελείαν ἀνατροφὴν, καὶ πάντοτε ἐπαγρόπινον ἐπ' αὐτῆς. Ἀδυνατῶ νὰ πιστεύσω ποῦ καὶ πῶς αὐτὸ τὸ πάθος εἰσέδωσεν εἰς αὐτὴν.

— Τὰ αἰτία εἶνε πολλὰς ἀνεξερεῖνητα, ἀπῆνητησεν ὁ ἱατρὸς.

— Κατήτησε πλέον εἰς αὐτὴν ὡς ἀπαραίτητός τις ἀνάγκη· μεγαλλεύτερα τῆς θελήσεώς της δύναμις τὴν παρασύρει νὰ διεξαίρη ἀντικείμενα μὴ ἀνήκοντα εἰς αὐτὴν· διὰ νὰ ἐδχαριστήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν της, μεταχειρίζεται παντὸς εἶδους πονηρίας καὶ ἀπέκτησε ἐκπληκτικὴν ἐπιτηδεῖ-

τητα. Προσποιουμένη, δεξιωτάτη, θαρραλέα μου εμπνέει φόβον.

Τίποτε δὲν τὴν διορθώνει, οὔτε αἱ ἐπιπλήξεις, οὔτε αἱ συμβουλαί, οὔτε ἡ γλυκύτης, οὔτε ἡ βιαύτης. "Ὅλα τὰ ἔδοκίμασα.

— Ἡ περίπτωση εἶνε σοβαρά, παρετήρησεν ὁ ἰατρός.

— Οὐδέποτε ἐξέρχεται μόνη, ὑπέλαβεν ὁ μαρκήσιος· συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ μίας ἀγγλίδος συντρόφου, σοβαρᾶς, ἀμέπτου διαγωγῆς, ἥως τὴν ἐπιτηρεῖ.

Ἡ Μίς καθουχάζει τὰ θύματα τῆς θνηγατρὸς μου, πληρώνει τὴν ἀξίαν τῶν κλαπέντων ἀντικειμένων καὶ ἐν τούτοις, μ' ὅσας αὐτὰς τὰς προφυλάξεις, καταστηματούχαι τινὲς ἐπιωφελοῦμενοι τῆς εὐκαιρίας, θορυβοῦν ἐπὶ τοῦ πράγματος, απαιτοῦντες ἀποζημιώσεις, τὰς ὁποίας ἀναγκάζομαι νὰ δώσω, διότι μὲ ἀπειλοῦν δικαστικῶς.

Αὐτὸ καταπᾶ ἀνυπόφορον!

Ἦθελα νὰ τὴν νυμφόσω, ἀλλὰ τοῦτο εἶνε ἀδύνατον ἐν ὅσῳ δὲν θεραπεύεται.

Με συμβούλευσαν ὅθεν νὰ ἔλθω πρὸς σᾶς, ὅστις ἴσως τὴν θεραπεύσητε.

— Πάντως θὰ δοκιμάσω, εἶπεν ὁ ἰατρός· ἀριθμῶ ἀρκετὰς ἐπιτυχίας εἰς τὸ μακρόν μου στάδιον, ἡ μονομανία αὐτῆ δὲν εἶνε πάντοτε ἀνίατος.

— Τότε μοῦ δίδετε κάποιαν ἐλπίδα; ἠρώτησεν ὁ μαρκήσιος.

— Δὲν σᾶς ὑπόσχομαι τίποτε· πρέπει πρῶτον νὰ ἴδω τὴν ἀσθενῆ, νὰ τὴν ἐξετάσω.

— Θὰ σᾶς τὴν φέρω αὐρίων μετὰ τῆς ἀγγλίδος συνοδοῦ τῆς· θὰ τὴν ἀφήσω ἐσωτερικῶς εἰς τὴν κλινικὴν σας μέχρι τελείας θεραπείας.

— Τότε θὰ ἐτοιμάσω τοὺς θαλάμους τῆς, προσέθηκεν ὁ ἰατρός.

— Ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ, ἐπανελάβην ὁ μαρκήσιος, θὰ ἐγκατασταθῶ εἰς Παρισίους ἀναμένων τὸ ἀποτέλεσμα, θὰ ἔρχομαι δὲ νὰ τὴν βλέπω συχνάκις.

Μετὰ ταῦτα συνεισέφεραν τὴν ἀξίαν τῆς οἰκοτροφίας, καὶ ἐὰν ἡ ἀσθενὴς ἐθεραπεύετο τελείως, θὰ προσέφερεν ὁ μαρκήσιος εἰς τὸν ἰατρὸν 1,200 φράγκα.

Τὴν ἐπαύριον ὁ ἀτυχὴς πατὴρ ἐδῆγησε τὴν κόρην του, χαριστάτην μελαγχροινὴν δέκα ὀκτὼ ἐτῶν, εὐφροσετάτου παρηγοιαστικοῦ ἢ ἀγγλὶς τὴν συνώδενον.

Εἰς τὴν θέαν τῆς νέας του πελάτιδος ὁ ἰατρός ἠσθάνθη νὰ σφίγγεται ἡ καρδιά του.

— Τί κρῖμα ἐσκέφη, ἔνα πλάσμα τόσον ὄραϊον νὰ κυριευθῆ ὑπὸ τοῦ δεινοῦ τούτου κακοῦ.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ μαρκησίου, ὁ ἰατρός ἐδῆγησε τὴν νεαρὰν πάσχουσαν καὶ τὴν συνοδοῦ τῆς εἰς τοὺς θαλάμους των. Μετὰ ταῦτα συνωμίλησε ἐπὶ πολὺ μετὰ τῆς νέας.

Ἄμειλε ἐξόχως ὄρατα τὴν γαλλικὴν.

Κατόπιν ὁ ἰατρός ἀνεκάλυπεν, διὰ τοῦ ἀφηρέθη τὸ ὠρολόγιόν του.

— Παιδί μου, λέγει εἰς τὴν ἀσθενῆ, μοῦ ἐπήρες τὸ ὠρολόγιόν μου,

Ἡ νέα ἔλαβεν ἴφος ἀπορίας.

— Ἐγώ; δὲν τὸ εἶδα.

— Δόσατέ μου το, σᾶς παρακαλῶ, ἐπιλέγει ὁ ἰατρός.

— Απατάσθε, δὲν τὸ ἔχω.

— Σεῖς βεβαίως, ἀστενεύθητε τοιοῦτοτρόπως, ἐπράξατε ἀνοσιῶς, ὑπέκουσαι πάντοτε εἰς τὸ ἀσθενὲς σας ἑλάττωμα.

— Δὲν τὸ ἔχω, σᾶς εἶπον, ἐρενήσατε.

— Ἀπαλλάξατέ με τῆς λύπης ταύτης.

— Ἡ Μιλέν τὸ ἐπῆρε, προσέθεσεν ἡ νέα, ἀνοίγουσα τὸ σακίδιον τῆς ἀγγλίδος; νά, παρατήρησατε.

Πράγματι τὸ ὠρολόγιον ἦτο ἐντὸς τοῦ σακιδίου.

— Εἶνε κάκιστον νὰ μὲ ἐνοχοποιεῖτε, τῆ λέγει ἡ ἀγγλίς, σεῖς ἐκρύψατε τὸ ὠρολόγιον εἰς τὸ σακιδίον μου.

— Μάλιστα, ἐγὼ τὸ ἔκρυψα, ἐβεβαίωσε τότε θριαμβεύουσα, κανεὶς δὲν τὸ ἀντελήφθη.

— Θὰ εἶνε πολὺ δύσκολος ἡ θεραπεία τῆς παρ' ὅ,τι ἐφανταζόμεν, ἐσκέφη ὁ ἰατρός.

Τὴν ἐπαύριον ἐξῆλθε μετὰ τῶν οἰκοτρόφων του.

Ἡ ἀσθενὴς τῷ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀγοράσῃ ἀρώματα παρὰ τινι μυροπωλείῳ.

Ἐσῆλθε καὶ ἐζήτησε μερικὰ.

Ὁ ὑπὸλληλος τῆ παρουσίασε πολλὰ, καὶ ὁ ἰατρός ἐξῆταξεν ἀφ' ἑτέρου τὰς ἐλαχίστας κινήσεις τῆς νεάνιδος.

Αἰφνης τὴν εἶδε νὰ ἐξαφανίσῃ ἐν πάσῃ ταχύτητι φιαλίδιον εἰς τὸ θηλάκιον τῆς.

Τὴν ἔλαβε κατὰ μέρος καὶ τῆ ἐμίλησε χαμηλοφώνως καὶ ἐπέπληξε τὴν πράξιν τῆς μὲ ἔφος πατριῶν.

Ἠρηθῆν τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὁ ἰατρός ἐξῆγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου τῆς τὸ φιαλίδιον.

— Εἶνε μία ἀστειότης, τότε τῷ λέγει καταπόρφυρος.

— Πληρώσατέ το, καὶ τότε δύνασθε νὰ τὸ πάρετε, λέγει ὁ ἰατρός.

— Ἐξ φράγκα ἀξίζει, παρετήρησεν ὁ ὑπάλληλος.

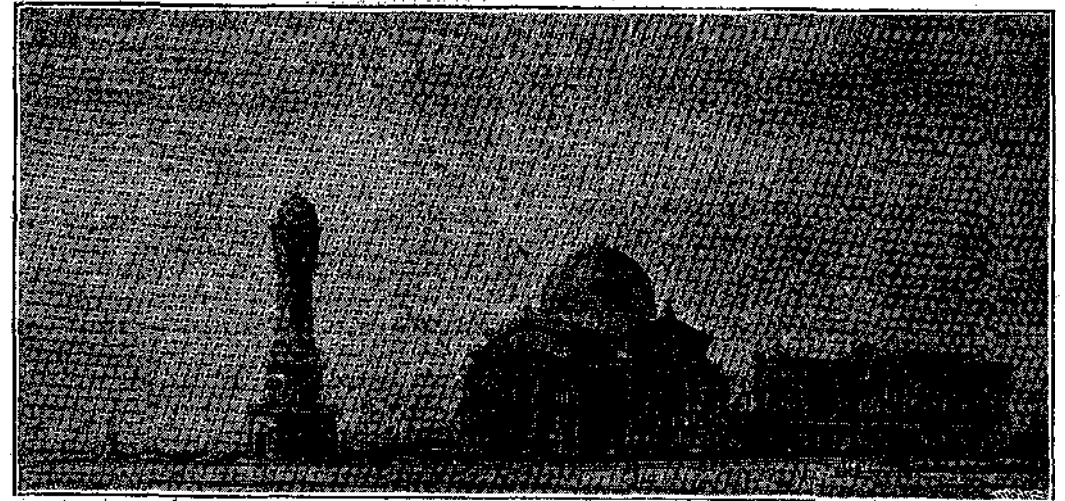
Ὁ ἰατρός ἔδωκε τὸ ἀντίτιμον καὶ προσέφερε τὸ φιαλίδιον εἰς τὴν νεάνίδα.

— Ὅχι, λέγει αὐτὴ περιλυπὸς, κρατήσατέ το· τώρα δὲν τὸ θέλω.

Ὁ ἰατρός ἐπέμεινεν.

— Εἶνε περιττόν, ἐπαναλαμβάνει, αὐτὴ, ἀφοῦ ἐπληρώθη δὲν ὑπάρχει πλέον εὐχαριστίας δι' ἐμὲ.

Ὅπως ἀποφύγῃ τοῦς πειρασμοὺς ἐπὶ τινος

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΚΑ'ΙΡΟΥ

(Ὁ δωπάναις τοῦ κ. Ν. Τσανακλή ἀνεγειρόμενος).

ἡμέρας, ἀπήτησεν ὁ ἰατρός ἀπὸ τὴν ἀσθενῆ του νὰ μὴ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας. Ὅταν δ' ἐνόμισεν αὐτὴν ὀλίγον φρονημωτέραν, τῆ ἔδωκε τὴν ἄδειαν νὰ ἐξέλθῃ.

Ἐζήτησε νὰ ἐπισκεφθῆ μεγάλη καταστήματα. Ὁ ἰατρός τὴν συνώδενον, ἐποφθαλμίων καταλεπτῶς ἐπ' αὐτῆς.

Ὅτε δὲ ἐσῆλθον ἐν αὐτῷ :

— Παρατήρησατε, τῷ λέγει, δεκνύουσα τὸ σακιδίον τῆς, ἐπῆρα ὅλα αὐτά!

Πράγματι τὸ σακίδιον ἦτο πλήρες κλαπέντων ἀντικειμένων· δαντέλλαι, ὠρολόγια, κοσμήματα, διάφορα ἄλλα μικροπράγματα, ἅπαντα ἀξίας.

— Δὲν μὲ εἶδαν, προσέθεσε, εἶμαι ἐπιδεξία. Ὁ ἰατρός ἔμεινε κατάπληκτος.

— Πρέπει νὰ τὰ δώσῃς ὅλα, τῆ εἶπε.

— Νὰ τὰ δώσω! ἐφώνησεν! πρὸς τί; δὲν δίδω τίποτε!

Ὁ ἰατρός τὴν ἐπέπληξεν.

— Ἔσο λογική, τῆ λέγει· δὲν εἶνε εὐπρεπὲς νὰ ἀφαιροῦμεν ἀντίκειμα, τὰ ὁποία δὲν μᾶς ἀνήκουν, εἶνε παραβίασις τῶν στοιχειωδεστέρων κανόνων τῆς ἠθικῆς· προξενεῖς μεγάλην βλάβην εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των· ἐπιτίθεσαι εἰς τὴν καταδίωξιν τῆς ἀστυνομίας· δὲν ἀγνοεῖς, διὰ τὴν κλοπὴν τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου· θὰ σὲ φυλακίσουν μὲ τοὺς κακούργους καὶ τοὺς κλέπτας, θὰ παρουσιασθῆς εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον θὰ σὲ καταδικάσῃ ὡς διαπράξασαν ἄτιμον πράξιν, θὰ καταστραφῆς καὶ θὰ καταστρέψῃς καὶ τὴν οἰκογένειάν σου.

— Ὅτι μὲ εἶδαν, οὔτε μὲ συνέλαβον, ἀπήνησεν ἀπαθῶς ἡ νέα.

— Δὲν σὲ ἀντελήφθησεν αὐτὴν τὴν φορὰν· ἄλλοτε ὅμως θὰ εἶσαι ὀλιγώτερον εὐτυχής.

— Τότε θὰ πληρώσῃ ὁ πατὴρ μου.

Ὁ ἰατρός ἐκλείσεν ἐκ νέου αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν, μὴ ἐπιτρέπων νὰ ἐξέλθῃ. Τὴν συμβούλευσε δὲ προσπαθῶν νὰ τῆ δώσῃ νὰ ἐνοήσῃ, ὅτι τὸ κακὸν τῆς πάθος θὰ ἔφερε κακὰ ἀποτελέσματα.

Τὸν ἤκουε σιωπῶσα.

Τῷ ἐπεσκέθη τέλος, διὰ δὲν θὰ ἐπανελάμβανε τὰς πράξεις τῆς, ἀλλὰ δὲν τῆ ἐπέτρεπεν εἰσεῖν νὰ ἐξέρχεται. Ἀπογευμὰ τι ὅμως ὁ ἰατρός ἔνεκεν ἐργασίας ἐξῆλθεν, ἐγκαταλείπων τὴν ἀσθενῆ του εἰς τὴν ἀγγλίδα συνοδὸν τῆς, λέγων αὐτῇ νὰ τὴν ἐπιτηρῆ ἀσθηρῶς.

Ὅταν ὁ ἰατρός ἐπέστρεψε, πρὸς τὸ ἔσπερας, ἐξεπλήγη μεγάλως, μανθάνων διὰ τὴν ἀσθενὴς ἐξῆλθε μετὰ τῆς ἀγγλίδος, μὲ ὄλην τὴν ἀπαγόρευσιν, ἣν τῆ ἀφήκεν.

Ἐπιστρέψας εἰς τὸ γραφεῖον του, παρετήρησε τὴν ἀκαταστασίαν τῶν ἐπίπλων καὶ τὴν ἐξαφάνισιν πολλῶν ἀντικειμένων· τὸ χρηματοφυλάκιόν του ἦτο ἐκβιασμένον· τρεῖς κίλια φράγκων, τὰ ὁποία εἶχε, δὲν ὑπῆρχον πλέον.

Ὁ ἰατρός ἔτρεξεν εἰς τὸν μαρκήσιον ἀλλ' εἰς τὴν διεύθυνσιν τὴν ὁποίαν τῷ εἶχεν ἀφήσῃ, δὲ τὸν εὔρεν.

Ὁ Μαρκήσιος, ἡ κόρη του καὶ ἡ συνοδὸς των δὲν ἀπετέλουν, εἰμὴ τρεῖς φοβεροὺς κλέπτας.

Ἐπιστρέψας ὁ ἰατρός, εὔρε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν.

« Ἀγαπητὲ ἰατρε »

Πέρω τὴν κόρην μου· μὴν ἐπιπλήτεσθε ἐὰν δὲν σᾶς σταίλω τὰ ὑποσχεθέντα 1,200 φρ. διότι δὲν ἐθεραπεύθη.

Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ANTIGONE II.

Μονόπους ποδηλάτης

Ὁ βωμαὸς ἀθλητῆς Ἐρρίκος Τόττη ἀνεχώρησε πρὸ ὀλίγων ἐβδομαδῶν ἐκ Ρώμης, ἐπιχειρῶν νὰ περιέλθῃ τὸν κόσμον διὰ ποδηλάτου ἀλλὰ τὸ περίεργον εἶνε ὅτι θὰ ἐκτελέσῃ τὸ ταξείδιόν του μὲ τὸν ἕνα πόδα, διότι τὸν ἀριστερόν του πόδα ἔχει ἀπώλεσει πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐκ σιδηροδρομικοῦ δυστυχήματος. Πεισιθῶς ὁμως εἰς τὰς ἀρχαίας σωματικές του δυνάμεις, προτίθεται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν μακρὰν καὶ κοπιώδη περιοδείαν, ἣτις θὰ διαρκέσῃ δύο ἔτη θὰ περιέλθῃ δὲ πᾶσαι τὴν γῆν, χωρὶς νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ χρήματα. Ἐκ Ρώμης μεταβαίνει εἰς Βεντιμίλλια καὶ διὰ τῆς Γαλλίας, Ἰσπανίας καὶ Πορτογαλλίας θὰ φθάσῃ εἰς Μαρρόκον. Ἐπειτα θὰ διατρέξῃ πᾶσαν τὴν ἀφρικανικὴν παρολίαν, διερχόμενος καὶ ἐκ Τριπόλεως θὰ διέλθῃ δι' Αἰγύπτου καὶ Ἀθηνῶν, θὰ μεταβῇ εἰς Ἀσίαν, θὰ φθάσῃ μὲχρις Ἰαπωνίας, κατόπιν δὲ διὰ θαλάσσης θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Αὐστραλίαν, ἣν θὰ διασχίσῃ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀφρικὴν διερχόμενος ἐκ Κέιπ-Τάου, θὰ διαπεραιωθῇ εἰς Περναμβουκὸν τῆς Βρασιλίας καὶ θὰ διέλθῃ πᾶσαν τὴν Ἀμερικὴν μέχρι Βοστώνης, ὁπόθεν θὰ ἐπιστρέψῃ δι' Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας εἰς Ρώμην.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΝΑ ΔΟΘΗ ΤΕΛΟΣ

Εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Παπακώστα ἀναφορὰ σχετικὴ πρὸς τὴν ἀνατεθεισάν αὐτῷ πειραματικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ φαρμάκου τὸν ἐν τῷ Φθισιατρειῷ ἢ «Σωτηρίαν». Ἐν τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ ὁ κ. Παπακώστας μετὰ πόνου διαμαρτυρεῖται, διότι οἱ ἐν τῷ Φθισιατρειῷ ἀρμόδιοι παρῆσαν ποικίλα ἐμπόδια εἰς τὴν ἐφαρμογὴν καὶ παρέπεισαν τοὺς ἀσθενεῖς νὰ μὴ λαμβάνουν τὸ φάρμακον. Οὕτω ἐματαιώθη, ὅλος ἀδικῶς, ἡ τελειωτικὴ κρίσις ἐπὶ φαρμάκου, περὶ τοῦ ὁποίου ἐνδιαφέρει τὰ μέγιστα τὴν κοινωνίαν νὰ γνωσθῇ ἡ ἀλήθεια, ὥστε ἂν μὲν, ὡς φαίνεται, εἶνε τοῦτο ἀποτελεσματικόν, νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους, ἄλλως ὁ κ. Παπακώστας νὰ παρατηθῇ τῶν ἀκαταπονήτων μύθων του πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φαρμάκου του.

Η ΑΣΠΑΣΙΑ ΤΟΥ ΧΑΜΕΡΑΙΓΓ

Ὅλιγα ἀντίτυπα μένουσιν ἔτι τοῦ ἐξόχως λαμπρῶς ἐκτυπωθέντος βιβλίου τούτου ἐν Λειψίᾳ τὸ ὅποιον ἐκτὸς τῆς ἐνδιαφερούσης ὕλης του ἀποτελεῖ καὶ λαμπρὸν κόσμημα πάσης βιβλιοθήκης εὐρίσκειται καὶ παρ' ἡμῶν καὶ τιμᾶται διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως» Χρυσόδετον πολυτελὲς 12 ἄδετον φρ. 8. Ἀπαρτίζεται δὲ ἐκ τριῶν μεγάλων τόμων.

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΚΗ—ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ
ΠΡΟΒΛΕΨΙΣ ΑΣΦΑΛΗΣ

ἐπὶ τῇ βάσει τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου
καὶ τῆς χειρὸς.

Ἐπὶ τῇ βάσει πολυετοῦς πείρας, ἐπιστημονικῶν μελετῶν καὶ τῆς προόδου τοῦ πνευματισμοῦ δυνάμεθα ν' ἀνακαλύψωμεν, 1ον τὸν χαρακτήρα ἀτόμου τινός. 2ον Τὰ ἐλαττώματα καὶ προτερήματα αὐτοῦ. 3ον τὰς βλέψεις καὶ ἐπιθυμίας του. 4ον Τὰ κυριότερα τοῦ παρελθόντος βίου του. 5ον Ποῦ ἤδη βαδίζει καὶ ἂν ἀπειλήται ἐπὶ συμφορᾶς ἢ εὐνοεῖται ὑπὸ τῆς τύχης. 6ον Πιθανὰ γεγονότα τοῦ μέλλοντος βίου του.

Ἀποκαλύψεις σχετικαὶ πολυάριθμοι, ἐπιτυχία κλήσης ἐπὶ 40 ἀτόμων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ξενοδοχείου «Ἡράκλειον» ἐν Αἰθῶν, ἕτερα ἐπὶ 30 ἀτόμων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ξενοδοχείου τῆς Μ. Βρετανίας ἐν Κωνσταντινί, ἕτερα ἐσχάτως ἐν τῷ φυσικῷ ἀντικειμένῳ «Βασίλισσα Ὀλγα» ἐν κλῶ καὶ ἕτερα ἄλλαι ἐν συναναστοφοαῖς μὲς κείθουσι περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν τοιοῦτων ἀποκαλύψεων, κατόπιν προσωπικῆς ἢ φωτογραφικῆς ἐξετάσεως.

Εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως» ἢ ἐκδοθέντος μας αὕτη παρέχεται δωρεάν. Εἰς πάντα μὴ τοιοῦτον ἀντὶ φρ. 5. Ἡ ἐξέτασις γίνεται εἴτε προσωπικῶς εἴτε διὰ φωτογραφίας τοῦ ἐνδιαφερομένου προσώπου, ἣτις νὰ μὴ εἶνε παλαιότερα τῶν δύο ἐτῶν καὶ νὰ σημειώται ὁποῖον ἰδιοχείρως ἢ ἡλίμια του. τὸ ὄνομα, ἡ πατρις καὶ ἡ διαμονὴ του.

Ὅμοιος καὶ διὰ τῆς ἐξετάσεως τῆς γραφῆς ἀποκαλύπτεται ὁ χαρακτήρ καὶ τὸ ποῖόν τοῦ ἀτόμου.

Πᾶσα σχετικὴ αἰτήσις ἀπευθύνεται: πρὸς τὸν κύριον Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΝ Εἰς Ἀθήνας

ΠΑΝΟΡΑΜΑ

Ἐν τοῖς ἡμετέροις γραφείοις εὐρίσκονται ὀλίγα ἔτι σώματα τοῦ «Πανοράματος» χρυσοδέτου, ἐν ᾧ περιέχονται καλλιτεχνικαὶ εἰκόνες τῶν Βασιλέων καὶ Πριγκίπων, ὑπουργῶν καὶ ἐπιστῆμων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ πλείστον πόλεων καὶ ὠραίων τοπίων.

Στέλλεται ἀντὶ δρ. 12 παντὶ προαποστέλλοντι τὸ τίμημα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες ἔτι συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως» ὅπως εὐαρεστούμενοι, ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτας συντόμως, καθόσον θέλομεν διακόψει ἐν ἐναντία περιπτώσει τὴν περαιτέρω ἀποστολὴν τῶν τευχῶν. Ἐλπίζομεν, ὅτι οὗτοι ἀναλογιζόμενοι τὸ δίκαιον καὶ τὰς δαπάνας ἡμῶν θέλουσι σπεύσει, χωρὶς νὰ ἀναμείνωσι καὶ ἰδιαιτέραν εἰδοποίησίν μας.

Γνωρίζετε τί εἶνε ἡ «Βιβλιοθήκη τῆς Τσέπης»;